

*Jděte a získejte za učedníky všechny národy, praví Pán,
křtěte je a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.
(Mt 28,19–20)*

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Jana Baxanta	3
Události v diecézi	
Ohlédnutí za uplynulým obdobím	4
Obnova kulturního dědictví	
Projekty obnovy kulturního dědictví v diecézi	5
Pout' diecézní mládeže	
19. pěší pout' mládeže litoměřické diecéze	8
Dny víry	
Františkánské misie 2019 v Ústí nad Labem	10
Příběhy svatých	
Svatá Ludmila	12
Svatoludmilská pout' v Litoměřicích	13
Kalendářium	
Kalendářium na říjen	13
Církevní turistika	
Farní kostel sv. Václava Mcery	14
Církevní stavby v diecézi	
Varhany v Rožďalovicích	16
Výročí	
Vzpomínka na P. Rudolfa Zimandla	17
Napsali jste	
Příspěvky čtenářů	18
Biblické příběhy	
Příběhy apoštolského vyznání víry	19
Zprávy	
Zprávy z diecéze	20
Charita	
Diecézní charita Litoměřice	22
Oblastní charity	23
Pozvánky	
Knižní nabídka a pozvánky	24
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	27

Na obálce:
Františkánské misie v Ústí nad Labem, fotbalový zápas řeholníků a řádových sester proti týmu z Mojžíře.

Foto:
Bernard O. Mléčka

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
24. ročník • 4. číslo • 30 Kč

Úvodní slovo

Moji drazí diecézani, vy všichni milí blízcí příznivci a podporovatelé dětí, žákyň a žáků, studentek a studentů, drazí jejich rodiče a prarodiče, vážené učitelky a vážení učitelé, stejně vážení zaměstnanci škol a školských zařízení, bratři a sestry v Kristu, milé děti a mládeži,

nás všech se různým způsobem dotýká nedávné zahájení nového školního roku, pravidelně spatžitého po letních prázdninách se začátkem měsíce září. Dovolte, abych i Vám všem připomněl již známou skutečnost svého života, nikde jsem to nezakrýval, a proč taky? Naše maminka bývávala učitelkou a 1. září slavila své narozeniny. Nový školní rok byl proto pro mne i mé sourozence dvakrát důležitý. Nezapomenout mamince popřát, tedy udělat jí něčím hezkým třeba i malou radost, žádné velké dary jsme jí dávat ani nemohli, a pak odhodlaně, jako spořádané dcery a synové učitelky, se vydat do školy. Každý do své třídy, po prázdninách do té vyšší, našťestí. Krom prvních dnů po zahájení nového školního roku, ale později denně se nás naše domácí „maminka učitelka“ ptala na to, jak jsme školní vyučování toho dne prožili, jaké známky jsme dostali a jaké domácí úlohy máme splnit. Jeden předmět z mnohých dalších bylo náboženství. Samozřejmě bylo vyučováno odpoledne, ale ve škole, a nikdy nezapomenu na našeho vynikajícího katecheta – kaplana P. Františka, který nás nejen vyučoval tak, abychom znali jednotlivé pravdy katolické víry, ale doslova v nás probouzel živý zájem o Pána Ježíše a o všechno, co ve světě pro dobro všech lidí vykonal. Na hodiny náboženství nás ze školy nechodilo mnoho, ale chodili jsme tam rádi. Pan kaplan nás učil i tomu, abychom se za to, že jsme křesťané, nestyděli a když se někdy dozvěděl o posměchu, který jsme ve škole utrpěli, zastal se nás u ředitele školy, ale i nás povzbuzoval, abychom něco také pro Krista vydrželi. Říkával nám, že děti mohou pro Pána Ježíše mnoho vykonal dobrého. A na tyto hodiny náboženství se naše maminka vyptávala pravidelně a s velkým zájmem. Až mnohem později jsem si uvědomil, že si asi sama ověřovala to, co nám, svým dětem, o Bohu vyprávěla doma. Z tohoto předmětu jsme sice žádné známky, na rozdíl od jiných předmětů, na vysvědčení nedostávali, ale náš oblíbený katecheta v nás, malých a mladých, probouzel něco, co je dětskému a mladistvému věku tak vlastní, totiž ducha soutěživosti. Nejlepšímu z nás přislíbil, že za odměnu dostane dobrodružnou knihu. Matně si vzpomínám, že název jedné té knižní odměny byl „Bezhlavý jezdec“, tuším, že od Thomase Mayne-Reida.

Proč Vám, moji milí, toto všechno sděluji? Mám pro to jednoduchý, ale velice vážný důvod. Leží mi na srdci výuka náboženství v naší litoměřické diecézi. Samozřejmě, že prvním úkolem a povinností nás, duchovních pastýřů, je naplnit příkaz Ježíšův: Jděte a učte! V této misijní službě nám mohou vypomoci asistentky-katechetky, event. asistenti-katecheté. V propojení s rodiči dětí a studující mládeže nesmíme zahodit příležitost šířit Kristovo evangelium: výukou, slovem i životem předávat ušlechtilé křesťanské zásady druhým, nadchnout děti a mládež pro Krista a jeho učení o radosti života. Vybízím Vás, drazí diecézani, abychom se společně chopili tohoto vpravdě misijního poslání.

Kéž Vám všem, na přímluvu Panny Marie, žehná Bůh! Připojuji prosbu o Vaše modlitby. Na mou modlitbu za Vás a Vaše drahé a blízké se můžete denně spolehnout.

Váš + Jan

Ohlédnutí za létem 2019

Aby člověk mohl pohlédnout vpřed, je občas vhodné se podívat na to, co už prožil. V případě letních událostí v roce 2019 v litoměřické diecézi je to opravdu pestrá bohatá směsice událostí, i když není ani zdaleka možné je zachytit všechny. Na začátku nás jako první událost může napadnout slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo).

červen

Foto: Dominik Faustus

Pan biskup biřmoval na mnoha místech v diecézi a ve farnostech děti přistupovaly k prvnímu svatému přijímání.

Foto: Robert Macko

Také se odehrávala kněžská setkání. Jedno takové se konalo v tepelském klášteře, kde se sešli kněží z Čech i Německa, kteří mají vztah k bývalým Sudetům, tzv. Sudetendeutsches Priesterwerk.

Foto: Mathias Kotonski

Červen byl pak na diecézní úrovni zakončen kněžským svěcením Václava Nováka, který začal působit jako farní vikář v Ústí nad Labem.

Foto: Dominik Faustus

V červenci probíhala v litoměřické diecézi řada mariánských poutí.

Foto: Dominik Faustus

Nelze nezapomenout na natáčení dalšího dílu dokumentárního cyklu Putování za varhanami litoměřické diecéze, které se konalo v Rožďalovicích. Při velehradské pouti 5. července 2019 udělila Česká biskupská konference také vyznamenání dvěma osobnostem se vztahem k litoměřické diecézi – české básnířce Marii Dolistové, která je autorkou, kromě mnoha jiných, i epické básně „Paní Zdislava z Lemberka“, či Janu Zástěrovi, dirigentu Hudby Hradní stráže a Policie ČR, který pochází z Osecka a v minulosti vedl Brixihovo komorní soubor v Teplicích. Kromě mariánských poutí převážně litoměřických diecézanů se v červenci konala i pouť Lužických Srbů do bohosudovské baziliky Panny Marie Bolestné.

Foto: Marie Macková

V srpnu se na děkanství v Mostě ujal úřadu nový mostecký děkan, člen Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou, P. Leo Gallas. Řád křížovníků

Foto: Dominik Faustus

působil ve městě Most od roku 1227, tedy od dob sv. Anežky České, až do 15. září 1957, kdy zde působil kři-

žovník a kanovník Václav Truxa. Po půlstoletí se tedy křížovníci do Mostu v osobě nového děkana vrátili.

V srpnu se ve farnosti v Raspenavě konala velká událost, kdy byla po restauraci slavnostně korunována socha raspenavské Madony.

Foto: Dominik Faustus

Nelze nezapomenout na 19. pěší pouť mládeže litoměřické diecéze a je dobré si připomenout i 30 let od biskupského svěcení 18. litoměřického biskupa Mons. Josefa Koukla, které se konalo 27. srpna 1989, tedy ještě v době komunistické totality.

Foto: Dominik Faustus

Lovosická farnost se na konci srpna rozloučila se svým duchovním správcem R.D. Romanem Depou, který zde působil od roku 2011 a nyní se vrátil do rodného Polska.

Srpnové události v diecézi byly pak zakončeny setkáním litoměřického biskupa Jana Baxanta na poutním místě Annaberg u Lobendavy při pouti za rodiny a povolání.

Foto: Roman Klinger

Začátek září je neodmyslitelně spojen také se začátkem školního roku. V mnohých farnostech se konalo požehnání žákům, studentům i pedagogům. Některé farnosti se rády podělily s fotografiemi z těchto slavnostních zahájení, jako např. farnost ve Velkých Hamrech.

Foto: Archiv farnosti V. Hamry

Litoměřický biskup spolu s generálním vikářem zavítali do biskupského gymnázia ve Varnsdorfu i do Schrödingera institutu.

Foto: Dominik Faustus

5. září byl litoměřický biskup pozván do pražského památníku na Vítkově, kde se zúčastnil stého výročí Dopravní policie ČR. Za přítomnosti ředitele ŘSDP plk. Jiřího Zlého a předsedy Křesťanské policejní asociace mjr. Jiřího Laňky požehnal policejní zástavu a předal pamětní sametovou stuhu, kterou policistům zaslal pražský arcibiskup Dominik Duka.

Foto: Archiv mjr. Jiřího Laňky

V září nezapomněli v litoměřické katedrále ani na spolupatrona dómu sv. Viktorína, u něhož probošt litoměřické kapituly P. Jiří Hladík vyprošoval milost pro celou diecézi. V období svátku narození Panny Marie se opět konala řada poutí do mariánských kostelů v celé diecézi.

Milovníci liturgické hudby se mohli zaraďovat, protože v diecézi byly v kostelech obnoveny další dvojice varhany – ve Světlé pod Ještědem a v Jeníkově.

Foto: Dominik Faustus

11. září jsme si v diecézi připomněli nejen tragické události v roce 2001 v New Yorku, ale také úmrtí kanovníka MUDr. Ladislava Kubíčka, který byl v roce 2004 na faře v Třebenicích zavražděn lupiči.

V Litoměřicích proběhly ve dnech 14. až 16. září svatoludmilské oslavy, spojené s výročím 800 let města. Ostatkům sv. Ludmily, která měla svůj původ v Mělníku, se přišlo poklonit mnoho poutníků. Tyto ostatky strážili skauti, ale i vojáci Hradní stráže, kteří do Litoměřic přijeli, aby vzdali poctu české kněžně.

Foto: Dominik Faustus

V Hanychově si 15. září za přítomnosti pana biskupa připomněli 100. výročí posvěcení kostela sv. Bonifáce.

V pondělí 16. září předal litoměřický biskup mělnickému občanu, projektantovi a fotografovi panu Karlu Lojkovi vyznamenání Pro Ecclesia et Pontifice, které mu udělil Svatý otec František.

Litoměřická katedrála slavila 20. září, za přítomnosti pana biskupa, výročí svého posvěcení, ke kterému došlo 21. září 1681. Liturgické slavení o den dříve je dáno tím, že 21. září celá církev slaví svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty. V odpoledních hodinách pak biskup předal ocenění vítězům výtvarné soutěže, která se letos konala o Noci kostelů, a jejíž tématem byla Noemova archa.

22. září v Lobendavě oslavil litoměřický biskup výročí 300 let kostela Navštívení Panny Marie. Týž den se v Jablonckém kostele Nejsvětějšího srdce Ježíšova konala bohoslužba, při které předal László Kasztner, vedoucí kaufbeurenského Spolku pro péči o městská partnerství, relikvii sv. Krescencie. Malou kapsli s relikvií vyzdobenou tzv. klášterní prací,

dar kláštera sv. Krescencie, vložil ihned poté na oltáři do nového relikviáře ak. soch. Zdeněk Lhotský. Mši svatou sloužil děkan Oldřich Kolář jako hlavní celebrant. Koncelebrovali: Mons. Anton Otte, františkán Antonín Kejdana z Ruprechtic a také farář ze „sesterské farnosti“ Srdce Ježíšova v Neugablonz P. Thomas Hagen. Hudební doprovod zajistilo hudební těleso Musikvereinigung Neugablonz, za varhany zasedl Hans Lau.

Foto: Petr Zbránek

V pondělí 23. září, kdy již nastal astronomický podzim, se setkal se studenty, za přítomnosti pana biskupa a vedení školy v Biskupském gymnáziu v Krupce, režisér Jiří Strach, který svědčil o víře v Krista mezi umělci.

Ve středu 25. září požehnal generální vikář Mons. Martin Davídek prapor Zásahové jednotky Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje. Slavnostní požehnání se konalo v Kulturním domě Tisá na závěr IX. ročníku Policejního mistrovství České republiky zásahových jednotek.

Foto: archiv Kraj. ředitelství policie Ústeckého kraje

Ve dnech 26.–28. září se v Ústí nad Labem konaly Františkánské misie. Tyto dny víry pořádali bratři františkáni, Školské sestry sv. Františka a přátelé pod záštitou primátora města Ústí nad Labem Mgr. Ing. Petra Nedvědického a ve spolupráci s Biskupstvím litoměřickým a katolickými farnostmi v Ústí nad Labem.

V neděli 29. září se v Jeníkově konal slavnostní koncert s požehnáním zrekonstruovaných varhan, které vykonal litoměřický biskup.

Měsíc říjen se letos stal mimořádným misijním říjnem v souvislosti se 100. výročím vydání apoštolského listu Maximum illud papežem Benediktem XV., a tak začalo probíhat mnoho misijních akcí i v litoměřické diecézi. K nim bude užitečné se v ohlednutí vrátit v příštím čísle Zdislavy.

Mons. Martin Davídek

Projekty obnovy kulturního dědictví v litoměřické diecézi

Stav k 30. srpnu 2019

V litoměřické diecézi probíhá velké množství oprav kulturního dědictví České republiky. Aktuální projekty obnovy se nacházejí v připojeném přehledu:

ČESKOLIPSKÝ VIKARIÁT

- Brenná – probíhá další etapa obnovy ohradní a opěrné zdi kolem kostela
- Brniště – probíhá další etapa obnovy stropu kostela sv. Mikuláše
- Cvikov – další etapa obnovy oltáře v kostele sv. Alžběty Uherské
- Deštná – dokončena obnova střechy sakristie kostela
- Horní Police – Obnova areálu poutního kostela Navštívení Panny Marie v Horní Polici (program IROP)
- Kunratice u Cvikova – dokončena obnova střechy kostela Povýšení sv. Kříže
- Kvítkov – probíhá II. etapa obnovy výmalby kostela sv. Jakuba Většího
- Mařenice – probíhá obnova dlažby, budování odvětrávacích kanálů
- Mimoň – dokončena obnova střechy farní budovy
- Petrovice – dokončena obnova vnějšího pláště kostela
- Sloup – chystá se statické zajištění kostela sv. Kateřiny Alexandrijské
- Stráž pod Ralskem – brzy bude zahájena druhá etapa obnovy fasády
- Volfartice – pokračuje obnova střechy kostela sv. Petra a Pavla
- Zákupy – probíhá IV. etapa obnovy kostela sv. Fabiána a Šebestiána

DĚČÍNSKÝ VIKARIÁT

- Arnoltice – provedeno stažení trhlín na presbytáři, brzy by měla být zahájena obnova fasády – I. etapa
- Bělá u Děčína – dokončuje se restaurování předposlední vitráže v kostele sv. Františka Xaverského
- Benešov nad Ploučnicí – brzy bude zahájena obnova krovu věže kostela Narození Panny Marie
- Jetřichovice – brzy bude zahájena obnova střechy farní budovy
- Lobedava – připravuje se obnova střechy kostela Navštívení Panny Marie
- Mikulášovice – připravuje se obnova střechy kostela sv. Mikuláše
- Rozbělesy (Děčín) – obnovuje se štít v průčelí kostela s kamenickou výzdobou
- Šluknov – podána žádost o stavební povolení na obnovu střechy kostela sv. Václava
- Verneřice – pokračuje obnova interiéru kostela sv. Anny, obnovuje se fasáda věže

KRUŠNOHORSKÝ VIKARIÁT

- Bedřichův Světec – jsou vydány potřebné doklady k obnově kostela, chystá se žádost do PZAD
- České Zlatníky – dokončena III. etapa obnovy střechy kostela sv. Jiří
- Horní Jiřetín – pokračuje obnova částí původních oken a náhrada částí oken novými, obnovuje se trojice obrazů z cyklu křížové cesty
- Kadaň – Obnova kostela Čtrnácti sv. Pomocníků ve františkánském klášteře v Kadani (program IROP), z 80 % je dokončena obnova střechy klášterního kostela
- Klášterec nad Ohří – v úvodu září se chystá výměna dalších oken fary, dokončuje se obnova varhan kostela, chystá se projektová dokumentace pro kanalizační přípojku fary
- Kovářská – chystá se obnova střechy kostela
- Litvínov – v září započne IV. a V. etapa obnovy střechy farní budovy
- Přechápy – dokončuje se obnova fasády věže kostela sv. Matouše, v loňském roce obnovena baň
- Údlice – dokončuje se obnova fasády celého kostela a obnova oken a žaluzií, v loňském roce obnoveno opláštění střechy věže kostela
- Vilémov – podařilo se zajistit všechny podklady pro statické zajištění kostela sv. Mikuláše, chystá se úvodní I. etapa a žádost do PZAD
- Vtelno – dokončena obnova střechy kostela Povýšení sv. Kříže (probíhala 2015–2019)

LIBERECKÝ VIKARIÁT

- Dolní Oldřív (Bulovka) – probíhá oprava krovu a střechy kostela sv. Martina
- Jablonec nad Nisou – takřka dokončeno sportovní hřiště u budovy církevní školy, objednána výměna oplocení při hřišti
- Janov nad Nisou – řeší se základní zajištění problematické opěrné zdi při kostele
- Liberec – další parkové úpravy při kostele Povýšení sv. Kříže
- Polubný – kostel Narození sv. Jana Křtitele – probíhá výměna elektroinstalace
- Zdislava – dokončena obnova střechy kostela

LITOMĚŘICKÝ VIKARIÁT

- Chcebus – dokončuje se dlouholetá obnova střechy a sanktusové věže
- Křesín – dokončena obnova ohradní zdi kolem kostela
- Libochovice – připravují se podklady pro nezbytnou obnovu střechy farní budovy
- Lounky – připravuje se obnova ohradní zdi kolem kostela sv. Mikuláše
- Lovosice – brzy by mělo být zahájeno dokončení obnovy střechy kostela sv. Václava
- Milešov – pokračuje obnova průčelí kostela sv. Antonína Paduánského
- Rohatce – pokračuje obnova interiéru kaple Všech svatých
- Třebenice – dokončuje se projektová dokumentace pro obnovu střechy a krovu kostela Narození Panny Marie

Minice (kostel sv. Martina) restaurování interiéru

Petrovice (kostel Nejsvětější Trojice) nový vnější plášť

Kadaň (kostel Čtrnácti sv. Pomocníků) obnova interiéru kostela

Minice (kostel sv. Martina) restaurování interiéru

Kadaň (kostel Čtrnácti sv. Pomocníků) socha před obnovou

LOUNSKÝ VIKARIÁT

- **Bitovec** – dokončena I. etapa obnovy střechy kostela sv. Michaela Archanděla
- **Dobříčany** – probíhá obnova báně a fasády průčelí kostela Narození Panny Marie
- **Libčevy** – dokončuje se obnova střechy kostela Stětí sv. Jana Křtitele
- **Libědice** – probíhá obnova sanktusové věže kostela sv. Víta
- **Minice** – probíhá restaurování interiéru – presbytáře
- **Nehasice** – dokončena II. etapa obnovy střechy kostela Narození Panny Marie
- **Nečemice** – probíhá obnova schodiště před kostelem sv. Bartoloměje
- **Pochedčice** – pokračuje obnova věže kostela sv. Havla
- **Podbořany** – dokončeno ústřední vytápění farní budovy
- **Postoloprty** – dokončena I. etapa obnovy střechy farní stodoly, řeší se návaznost farních pozemků a staveb na akci rozsáhlé revitalizace náměstí
- **Raná** – v září bude zahájena veledůležitá akce statického zajištění kostela Všech svatých
- **Sířem** – probíhá II. etapa obnovy střechy a I. etapa obnovy fasády kostela
- **Široké Třebčice** – dokončena obnova interiéru kostela Povýšení sv. Kříže
- **Vinařice** – dokončena obnova fasády lodi kostela sv. Jiljí a nátěr obou věží
- **Vrutek** – probíhá I. etapa obnovy střechy kostela sv. Jana Křtitele
- **Želkovice** – řeší se obnova části hřbitovní zdi při kostele

MLADOBOLESLAVSKÝ VIKARIÁT

- **Bezděz** – dokončena další etapa obnovy střechy farní budovy
- **Bořejov** – probíhá další etapa obnovy střechy farní budovy
- **Bezdědice** – připravuje se obnova střechy kostela
- **Bošín** – dokončuje se obnova střechy kostela Nanebevzetí Panny Marie
- **Březno** – brzy bude zahájena další etapa dlouhodobé obnovy kostela sv. Václava
- **Čistá** – připravuje se obnova střechy kostela
- **Čečelice** – probíhá další etapa obnovy fasády kostela sv. Havla
- **Jabkenice** – brzy bude zahájena obnova střechy zvonice při kostele
- **Mělník** – brzy bude zahájena další etapa obnovy střechy kostela sv. Petra a Pavla
- **Mšeno** – probíhá III. etapa obnovy fasády kostela sv. Martina
- **Řepín** – dokončuje se dlouholetá obnova fasády kostela Panny Marie Vítězné
- **Řitonic** – brzy bude zahájeno dokončení obnovy střechy kostela sv. Štěpána

TEPLICKÝ VIKARIÁT

- **Bohosudov** – dokončena obnova fasády jižní věže, chystá se výměna střešní krytiny baziliky
- **Bořislav** – chystá se obnova střechy kostela
- **Duchcov** – v krátké době má být zahájena obnova střechy kostela Zvěstování Panny Marie
- **Mariánské Radčice** – probíhá další etapa restaurátorských prací v ambitech kostela
- **Mikulov** – chystá se obnova střechy kostela
- **Novosedlice** – pokračuje obnova střechy a krovů kostela sv. Valentina
- **Osek** – Revitalizace kláštera Osek - evropské centrum kultury a vzdělanosti (program IROP)

TURNOVSKÝ VIKARIÁT

- **Březina** – dokončena II. etapa obnovy střechy a krovu kostela sv. Vavřince
- **Klášter Hradiště nad Jizerou** – probíhá již IV. etapa obnovy fasády kostela Narození Panny Marie
- **Kněžmost** – probíhá II. etapa obnovy fasády kostela sv. Františka Serafinského
- **Krásná** – probíhá obnova interiéru kostela sv. Josefa
- **Loukov u Mnichova Hradiště** – dokončena obnova střechy kostela a Rohanské hrobky, probíhá kamenická obnova hrobky
- **Psinice (Libáň)** – dokončena obnova zvonice

ÚSTECKÝ VIKARIÁT

- **Střekov** – opravena střecha farního kostela po vichřici

Zdroj informací: stavební oddělení Biskupství litoměřického, vedoucí stavebního oddělení Tomáš Buřt
Fotografie: Dominik Faustus

Minice (kostel sv. Martina) nový vnější plášť

Mlékojedy (kostel sv. Martina) po kompletní rekonstrukci

Kadaň (kostel Čtrnácti sv. Pomocníků) obnova střechy klášterního kostela

Program IROP:

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

19. pěší pout' mládeže litoměřické diecéze

Poslední srpnový týden proběhla 19. pěší pout' mládeže litoměřické diecéze za nová duchovní povolání, dobré rodiny a duchovní obrodu diecéze.

V pondělí 26. srpna byla pout' zahájena večerní mší svatou v Českém Dubu. Po ní následovala večere a zasvěcování nových účastníků do tajů poutě. Další den jsme po prohlídce Johanitské komendy v Českém Dubu vykročili na první úsek.

Trasa Český Dub - Jítrava - Krompach - Vlčí Hora - Annenský vrch přímo vybízela k zamyšlení nad historií Sudet a naší diecéze. Poutníkům byly mimo jiné představeny osobnosti litoměřických biskupů Webera a Trochty a z trosek rodného domu biskupa Webera se staly kameny oltářní na páteční mši pod širým nebem. Kromě litoměřických biskupů poutníky provázely v tematických zamyšleních různé postavy mladých mužů a žen z Bible. Pout' byla požehnána ideálním počasím, nadšenými poutníky a štědrými dobrodinci. Sobotní závěrečnou mší svatou na Anenském vrchu u Lobendavy sloužil otec biskup Mons. Jan Baxant. Štědré farnice naplekly vynikající koláče.

Na místě rodného domu biskupa A. Webera nás otec Jiří Smolek upozornil na starý mohutný Jasan, který měl jen pár zelených větviček, jinak byl suchý: „Je jak naše diecéze, vzrostlý, velký, kdysi býval košatý a zelený a dnes má jen těch pár zelených větviček. To jste vy a další lidé, kteří v této diecézi žijí s Bohem.“ Necht' se tedy naše diecéze i díky této pouti opět zazelená a rozkvetne.

Karolína
(studentka a animátorka, Mladá Boleslav)

Moje druhá pout', tedy ta letošní, byla nezapomenutelným zážitkem. Ze začátku jsem měla plno pochybností, jestli to bude tak dobré jak loni, jestli nebudu zklamaná, jestli pak budu stíhat školu

a tak různě. Ale všechn tenhle strach převálcovala naděje a myšlenka na to, že budu duchovně vyzbrojená a energií nabitá pro vstup do vyčerpávajícího školního roku. Tak jsme s mojí sestrou vyrazily na putování s ostatními...

Moje očekávání se naplnilo. Každý den jsme měli tématko, které bylo vždy plné povzbudivých slov. Nejvíce mě zaujalo jedno, které se týkalo dění okolo mne. Měli jsme se zamyslet nad tím, co se děje v okolí, v církvi, ve společnosti. Co mě zneklidnilo, zneklidňuje, trápí. A pak: v čem bych se mohla víc angažovat, nasadit se...

V půl hodině ticha, které vždy po tématku následovalo, jsem se zamyslela, jestli bych nemohla dělat ještě něco víc pro naši farnost než doteď. Jestli to, co dělám, není málo. A došla jsem k závěru, že je. Nejspíš to byl Duch Svatý, který mi vnučil myšlenku, abych zkusila založit nějaké spolčo. Bála jsem se, že to skončí neúspě-

chem a že budu akorát zklamaná, ale k mému překvapení opak byl pravdou. Jakmile jsem napsala plány a úmysly mládeži z naší farnosti, hned mi přišly nadšené ohlasy a skvělé nápady jak na to. Obzvlášť děkuji Klárce, která se toho chopila a díky ní nás teď čeká první spolčo. Sice trochu rodinné a komorní setkání o sedmi lidech, ale přece. Moc se na to těším, protože duchovní podpora je pro mě velice důležitá, obzvlášť v tomhle kraji, kde je těžké neudusit v sobě dar víry.

A proto Vás chci všechny pozvat, pojďte na pout', má to cenu a nese to své ovoce! Díky!

Adélka
(studentka, Frýdlant)

Jsem moc vděčný Pánu Bohu za to, že jsem letos našel odvahu jít část poutě, která má v naší diecézi takovou tradici a které jistě vděčím za to, že jsem měl sílu vyjít na cestu povolání ke kněžství. Byl to krásný čas hlavně díky tomu, že jsem zde zažil přijetí a potkal lidi, kteří jsou ochotni vyjít ze svého komfortu a díky námaze přinést Bohu i nějaké oběti. Poznal jsem kraj a z dokumentu o biskupu Weberovi i trochu z historie naší diecéze. Doufám, že Pán Bůh dá a budu se moci i příští rok poutě zúčastnit.

Lukáš
(bohoslovec, Mladá Boleslav)

„Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít, jít dál. A když občas šlápneš do louží, musíš jít, jít dál...“

Velmi často mně na pěší pouti vytane myšlenka na text této písně od Nezmarů. A nejen kvůli mým bolavým kolenům. Je to odhodlání něco dělat, něco změnit a začít hlavně u sebe. Byť je celé nepohodlí scvrklé do těch obvyklých 90 km „po svých“ a závislé na rozmaru počasí. Ostatní je někdy až pohádkové. Za dobu svého

putování jsem zažil pouti gulášové, buchtové a tak podobně. Ano, vzorně se o nás poutníky starají všude, kde se objevíme. Cestou občas potkáme i nějakého toho škarohlída, ale obvykle něco zahrajeme, zazpíváme, pohovoříme a hlavně se společně obrátíme na našeho Pána – a nakonec se z takového člověka vyklube velmi příjemný společník, často věřící člověk.

A tak rok co rok procházíme křížem kráží po naší diecézi, abychom přinášeli naději i těm, kteří jsou ve své víře osamoceni. Mladí křesťané dokáží skrze svou neutuchající energii oslovit možná více než lekteři učenci. Prostě teorie v praxi. A tak po všechny, kteří nechtějí jen teoretizovat, je tady možnost přidat se. Za rodiny, za duchovní povolání. Zúčastnit se další pouti, která bude tentokrát jubilejní. A nebojte se, pokud jste se narodili, třeba jako já, v minulém století, že nejste dostatečně mladí – mládí je stav ducha, nemá nic společného s počtem svíček na narozeninovém dortu. Dá-li Pán, tak se příští rok zase vmísím mezi mladé na společnou pout'. Ale mastičku na kolena si do batohu vezmu :-)

Jiřík
(pracující, Dolní Oldříš)

Pout' je pro mě týden, kdy můžu odložit mobil, internet a víceméně starosti, které nechám doma. Na to všechno i na svět se můžu podívat z jiného úhlu a pročistit si hlavu. Mám ráda lidi, kteří na ni chodí a před nimiž se nemusím stydět chovat normálně. Jsem ráda, že se přidávají další a další :) Líbí se mi hlavní úmysl pouti a jsem ráda, že se takto spolu můžeme modlit za něco podle mě důležitého. Každá pout' je plná písniček, poutních zkratk a nečekaných zvratů. Strašně rychle vždycky uteče a vždy, když končí, se už těším na příští.

Maruška
(studentka, Ústí n. L.)

Tuto pout' mohu popsat z pohledu jednoho ze tří „cizinců“ přicestovávších ze sousední královéhradecké diecéze. Spolu s kamarádkou jsme se k tomuto podniku takto drze vetřely již podruhé. Samozřejmě jsme se zpočátku potýkaly s obavami, jak budeme přijaty. Ty se ale díky vstřícnému chování přítomných a panující přátelské atmosféře rychle rozplynuly a po krátkém čase jsme se cítily jako doma. Po celou cestu nás provázela hra „Na anděly“, kdy každý měl za úkol jako strážný anděl pečovat o svého svěřence, což byla dobrá příležitost, jak se naučit více si všimnout lidí okolo sebe. Jako zajímavý okamžik mi připadalo přenocování v dětském domově v Krompachu. Jindy jsme přespávali na fa-

rách, ale toto netradiční místo, kam člověk běžně nezavítá, přimělo člověka k zamyšlení, jak si váží toho, co má a ani mu na tom nepřipadá nic zvláštního, ač je mnoho těch, kteří si o něčem takovém mohou nechat jen zdát. Celkově byla pout' časem, kdy člověk mohl zapomenout na každodenní starosti, čas a spěch přestal hrát roli, mohli jsme si užívat společně strávený čas a vznikl prostor více se věnovat Bohu, což jsme činili na každodenních mších, společných modlitbách a témátkách.

Anička
(studentka, Červený Kostelec)

Diecézní pout' za nová povolání je pro mne opakovaně krásným časem a příležitostí:

- nechat vše nepotřebné doma a vyrazit na cestu jen s nejnütnejším, s otevřeností pro přítomný okamžik.
- prošlapat krok po kroku litoměřickou diecézi, poznávat zapadlé kouty a místa na první pohled „zapomenutá Bohem a lidmi“.
- prožít společenství mladých lidí, kteří mi dávají nahlédnout do životů svých i do reality farností, odkud sami pocházejí.

Letos jsme procházeli nádherným krajem Lužických hor. Chaloupky všech možných barev, lesy a louky uchvacovaly mé oči turistky, zatímco mé srdce poutnice pociťovalo určitý smutek. Proč? Zdejší stavení, některá více některá méně udržovaná, ukazují na dobu, kdy v tomto kraji tepal bohatý společenský, kulturní a náboženský život. Na štitech některých chalup jsem dokonce zahlédla kříž s korpusem Krista. Dle vyprávění sester voršilek z Jiřetína kraj ožije především chalupáři v letních měsících, zatímco přes zimu tu je pusto a místní komunita minimální.

Ale i do tohoto kraje vnáší někteří vzácní lidé důvody k naději. Jedni se zasazují, aby vzniklo v Jiřetíně muzeum, jiní organizují v sousední vesnici benefiční akce pro záchranu kostela sv. Kateřiny. A konečně v cíli cesty na Anenském vrchu mne zaujal svým elánem mladý učitel Roman, který

ve zdejší škole úspěšně prosazuje etické programy a seznamuje děti s křesťanskou kulturou. Podobně paní katechetka Iveta, která spolupracuje s obcí i se školou, v náboženství vyučuje cca 50 dětí! Můj úžas dovršil P. Jacek z Dolní Poustevny, který nás pohostil vynikajícím bigosem a dal nám nahlédnout do fotokroniky zachycující obnovu fary i farnosti.

Zpět k mladým poutníkům. Jejich životní pout' teprve začíná, nabírá směr. Mají v sobě elán, chuť nasadit se pro dobrou věc, pracují s dětmi, jsou po ruce místnímu knězi... Jsou bojovníky už proto, že překonají své pohodlí u PC a dalších obrazovek, „zvednou se a jdou“.

Kéž svým životem naplňují slova papeže Františka, jehož exhortace Christus vivit nás poutí provázela:

„Kristus žije. On je naše naděje a nejkrásnější mládí tohoto světa. Všechno, čeho se dotkne, omládne, stává se novým, naplňuje se životem. Kristus žije a chce, abys žil!“

Věrka
(katechetka, Teplice)

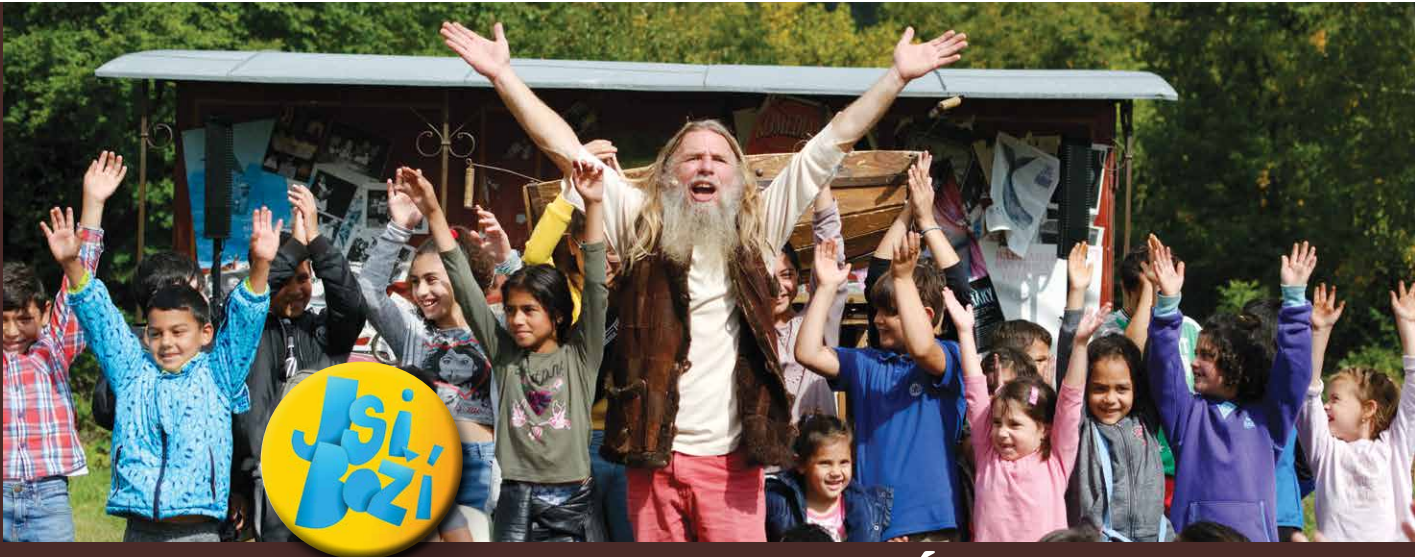
Co dodat? Velké poděkování patří Pánu Bohu, otci biskupovi a všem, kdo nás při putování jakkoli nezištně podpořili. Na farách v Českém Dubu a v Jítravě, v dětském domově v Krompachu, na chalupách u přátel Waňků (Vlčí Hora) a Landů (Lipová u Šluknova) – a konečně v cíli pouti na Anenském vrchu u Lobendavy a na faře v Dolní Poustevně – všude tam jsme byli přijati s vlídností a pohostinností. Díky!

Těšíme se na příští – jubilejní putování, třeba i s Vámi.

Za DCM P. Jiří Smolek

Fotografie: Archiv DCM

Františkánské misie 2019 v Ústí nad Labem

Ve dnech 26.–28. září 2019 se v Ústí nad Labem konaly Františkánské misie. Tyto dny víry pořádali bratři františkáni, Školské sestry sv. Františka a přátelé, pod záštitou primátora města Ústí nad Labem Mgr. Ing. Petra Nedvědického a ve spolupráci s Biskupstvím litoměřickým a katolickými farnostmi v Ústí nad Labem.

Několikadenní festival o víře probíhal v ústeckých ulicích, na náměstí, v kostele i v okolní přírodě.

Františkánským misiím požehnal ve středu 25. září v kostele sv. Šimona a Judy v Mojžíři při zahajovací mši svaté litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Divadlo Víti Marčička oživilo všechny dny festivalu svým bohatým programem a vystoupení neúnavného loutkoherce pobavilo i inspirovalo děti a dospělé. Také příjemné posezení ve Františkově kafírně přispělo k mnoha hezkým setkáním a popovídání. Po celou dobu misí bylo možné v odpoledních i večerních hodinách zavítat do kostela sv. Vojtěcha pro modlitbu, najít zde prostor ke ztišení, nebo si s věřícími promluvit o víře a křesťanství.

V rámci festivalu bylo také možné domluvit si návštěvu katolického kněze s požehnáním bytu či domu, pro dobré vztahy v rodině a ochranu od zla. Ani sport nezůstal stranou a v posledním dni festivalu víry se uskutečnil unikátní fotbalový zápas řeholníků a řádových sester proti týmu z Mojžíře.

Dokumentární fotografie z průběhu Františkánských misí letošního roku jsou tichým odrazem mnoha krásných lidských setkání s Boží přítomností.

Dny víry s františkány

„Bůh nás miluje něžně. Zná nádherné umění pohládit, v tom spočívá Boží láskyplnost. Nemiluje nás slovy. Přistupuje k nám a s něhou nám dává svou lásku. Blízkost a něžnost! Právě tak miluje Pán, který se k nám láskyplně přibližuje a dává nám všechnu svou lásku i v těch nejmenších věcech. Právě blízkost a něžnost nám ukazují sílu Boží lásky.“

(papež František)

Záříový festival o víře v Ústí nad Labem skončil. I nadále tu však zůstávají místní křesťané a jejich otevřená srdce, kostely i společenství. A především zůstává otevřeno Boží srdce pro každého, kdo si v těchto dnech položil otázku po existenci toho, který je Lásky. Kdo během těchto dní prožil nějaké hezké setkání. Stačí Boha pozvat do svého života, nechat se jím mít rád.

- Možná jste se zastavili na některém z programů a pocítili jste Boží dotyk... a nevíte, co dál?
- Nebo jste se na žádný program nedostali, ale rádi byste poznali, co znamená život z víry?
- Nebo jen chcete vědět něco víc o Bohu a víře?

Podpořte Františkánské misie

Jsme velmi rádi, když Františkánské misie podpoříte modlitbou, která je pro naši práci zásadní. S misemi jsou spojeny i některé hmotné náklady (tisk materiálů apod.). Pokud budete chtít misie podpořit i finančně, můžete přispět na č. ú. 44741011/0100 (KB Praha 1), variabilní symbol 153.

Upřímně děkujeme!

Můžete se přijít podívat mezi křesťany v Ústí nad Labem. Schází se například v kostelech nebo na faře v centru Ústí, na Střekově, v Mojžíři, v Trmicích i na dalších místech.

Další informace a odpovědi na vaše případné otázky můžete najít také na internetových stránkách, které Františkánské misie po celou dobu provázejí:

www.frantiskanskemisie.cz

Víře jsou věnovány také další stránky na internetu, jejichž seznam najdete na adrese:

www.frantiskanskemisie.cz/vira-na-webu/

(redakce)

Zdroj: frantiskanskemisie.cz

Foto: Bernard O. Mlčeka a Karel Navrátil

Účastníci fotbalového zápasu řeholníků a řádových sester proti týmu z Mojžíře.

Svatá Ludmila

Svatá Ludmila

Svatá Ludmila, první Česká ale i slovanská svěřice, se narodila do vlivné rodiny vladky kmene Pšovů Slaviců. Narodila se okolo roku 860, dle tzv. Kristiánovy legendy na knížecím hrádku Pšov nad soutokem Labe a Vltavy (tedy dnešní Mělník), kde byla vychovávána v pohanském prostředí. Ve věku přibližně patnácti let byla v rámci sňatkové politiky provdána za prvního historicky doloženého přemyslovského knížete Bořivoje I., díky čemuž byla svědkem počátku zrodu českého státu. (Kníže Bořivoj mimo jiné začal s opevňováním hradiště na ostrožně, kde se dnes nachází Pražský hrad, a také zde nechal postavit druhý nejstarší kostel Čech.) Její prvorozený syn Spytihněv se narodil roku 875 a poté porodila ještě nejméně pět dalších dětí, celkem tři chlapce a tři dívky (historické prameny však neuvádějí případné potomky, kteří zemřeli záhy po narození).

Významným milníkem v životě kněžny byl rok 882, kdy se svým manželem přijala křesťanství z rukou slovanského věrozvěsta sv. Metoděje. Bořivojova sestra se totiž provdala za velkomoravského knížete Svatopluka, který Bořivoje pozval na Velehrad právě v čase, kdy zde po propuštění z bavorského vězení pobýval Metoděj. Bořivoj po návratu do Čech nechal postavit první křesťanský kostel na území Čech – rotundu sv. Klimenta na Levém Hradci. Jeho žena Ludmila si brzy osvojila křesťanské zásady, především laskavost a štědrost k chudým. Snažila se žít v souladu s evangeliem a spolu se svým mužem (a následně syny) se zasloužila o postupnou christianizaci Čech a vymanění se z pohanství. Po smrti Bořivoje (mezi lety 888–890) v Čechách krátce panoval Svatopluk, čímž se Čechy staly součástí Velkomoravské říše, ale po jeho smrti se vlády nad Čechy ujal roku 894(5) Bořivojův syn Spytihněv, který však byl pravděpodobně bezdětný, neboť když zemřel (cca 915), vlády se ujal jeho mladší bratr Vratislav.

Vratislav měl se svojí ženou Drahomírou sedm dětí, ale jeho žena křesťanství nikdy nepřijala. I v době manželství měla zřejmě Ludmila s Vratislavem velmi dobré vztahy, protože jí jako dobré křesťance svěřil do výchovy svého prvorozeného syna Václava i druhorozeného Boleslava. Ludmila věnovala nesmírnou péči Václavově kvalitnímu vzdělání, takže kromě liturgie byl Václav vyučován slovanskému jazyku, ale také latině a řečtině, což mělo v budoucnou zásadní vliv na celou naši zemi. Musíme si totiž uvědomit, že v té době se kvalitnímu vzdělání do-

stávalo panovníkům jen výjimečně; do 13. století bylo naprostou raritou, aby česká knížata uměla číst nebo psát.

Ludmila jako jemná žena měla na Václavovo formování nesmírný vliv, což nelibě nesla jeho matka Drahomíra. Problém eskaloval po smrti Vratislava (921). Václav v té době ještě nebyl plnoletý, a tak se regentkou stala Drahomíra. Oba chlapci však nadále zůstali v péči Ludmily. Smrtí Vratislava rovněž došlo k prohloubení sporů mezi pohanskými a křesťanskými velmoži. Drahomíra navíc chtěla, aby se Václav co nejdříve ujal vlády, ovšem většina legend se shoduje, že Václav o panování nestál a chtěl se plně oddat Bohu. V pozadí dalších událostí byly ale jistě i politické spory. Po vymanění se z Velké Moravy, ještě za vlády Spytihněva, se naše země začaly orientovat spíše na Východofranckou říši, především Bavorsko. Jenže politická situace v Evropě vedla k přesunu moci do Saska a Drahomíra se v době svého regentství snažila o prohloubení spolupráce právě se Sasy, zatímco Ludmila zůstala věrná politickým názorům svého zesnulého prvorozeného syna a věřila spíše v obnovení vlivu Bavorska.

Ať už bylo přímou příčinou následujících událostí cokoli, nepomohlo, ani že se Ludmila, ve snaze zabránit dalšímu vyhrčení konfliktů s Drahomírou, stáhla na Tetín. Dle tradice v noci z 15. na 16. září 921 do jejich komnat vnikli dva členové Drahomířiny družiny, Varjagové Tunna a Gommon. Ludmila, v předtuše nejhoršího, ještě žádá kněze Pavla, aby sloužil mši svatou, během které se vyzpovídala. Když vrahové vtrhli do jejich komnat, prosila je, aby ji stali mečem, neboť v té době panovalo přesvědčení, že mučedníkem se může stát pouze křesťan, jehož krev byla prolita. Varjagové však zjevně měli jasné instrukce, že k prolití krve nesmí dojít. Ludmile ještě dovolili, aby se naposledy pomodlila, a pak ji uškrtili jejím vlastním šálem (dle jiných zdrojů provazem).

Ludmila byla pohřbena na Tetíně a její hrob se záhy stal místem zázraků. Drahomíra učinila ještě zoufalý pokus, aby byla Ludmila zapomenuta, a nad jejím hrobem nechala zbudovat chrám sv. archanděla Michaela v naději, že zázraky budou přepisovány jemu. Jak však víme, nestalo se tak. Úcta k naší první svěřici neustále rostla a ani vnuk Václav na svoji milovanou babičku nezapomněl. Když se ujal vlády, nechal roku 925 přenést Ludmiliny ostatky do Prahy, do kostela sv. Jiří (kde se nacházelo pohřebiště Přemyslovců).

Svatá Ludmila je dnes významnou svěřicí a patronkou české země. Je také patronkou matek a babiček a křesťanských vychovatelů. Bývá zobrazována se závojem nebo šálem a knížecí korunou.

Její svátek si připomínáme 16. září.

(pozn. red.: Prameny o životě sv. Ludmily i o životě jejích nejbližších se v mnoha faktech liší nebo dokonce rozcházejí. Výše uvedené údaje vycházejí z nejpravděpodobnějších a obecně přijímaných výkladů událostí této složité doby na pomezí pohanství a křesťanství v Čechách.)

PhDr. Magdalena W. Dvořáková

Citované zdroje:

catholica.cz
svataludmila.cz
Třeštík, Dušan: *Počátky Přemyslovců. Vstup Čechů do dějin (530–935)*. Praha 2006.
Vránová, Veronika: *Bořivoj, Ludmila a její synové*. Plzeň 2013.

■ Jestlipak víte...

Použitá ilustrace je výřezem z votivního obrazu, který vznikl kolem roku 1371 na objednávku pražského arcibiskupa Jana Očka z Vlašimí a byl určen pro nově zbudovanou kapli hradu v Roudnici nad Labem, který sloužil jako letní rezidence pražských arcibiskupů. Obraz (181,5 x 96,5 cm) je jedním z největších českých středověkých obrazů, dnes se nachází v Klášteře sv. Anežky v Praze a je součástí stálé expozice Národní galerie.

SVATOLUDMILSKÁ POUŤ V LITOMĚŘICÍCH

V Litoměřicích se od soboty 14. září do pondělí 16. září 2019 konaly svatoludmilské oslavy spojené s 800. výročím města.

Svatoludmilská pouť začala v sobotu 14. září, kdy do děkanského kostela Všech svatých přivezl probošt litoměřické kapituly P. Jiří Hladík, O.Cr. ostatky sv. Ludmily. U vchodu přivítal sv. Ludmilu děkan litoměřické farnosti a kanovník R.D. Józef Szeliga spolu s generálním vikářem a kanovníkem Mons. Martinem Davidkem. Po vystavení relikviáře pronesl probošt P. Hladík krátkou řeč, ve které promluvil o životě a významu sv. Ludmily v Čechách, a připomněl také paralely se současnou náboženskou i společenskou situací. Následně se děkan R.D. Szeliga pomodlil litanie ke sv. Ludmile a relikviářem s ostatky požehnal přítomným. Stráž u ostatků, které byly poté vystaveny k veřejné účtě, si vzali na starost místní skauti.

V neděli od 9 hodin sloužil v kostele Všech svatých děkan Józef Szeliga mši svatou a po mši byly také uctěny ostatky této české kněžny. V 10.30 hodin byl relikviář přenesen do kapucinského kostela sv. Ludmily, kam mohli poutníci volně vstupovat a památce zemské patronky se poklonit. Ostatky strážili místní skauti až do 15. hodiny, kdy je vystřídali vojáci z Hradní stráže, kteří do Litoměřic přijeli.

Od 18 hodin sloužil v kostele u ostatků sv. Ludmily mši svatou generální vikář Mons. Martin Davidek. Koncelebranty byli R.D. Józef Szeliga a děkan litoměřické kapituly R.D. Karel Havelka. Mše svatě se zúčastnili zástupci města a řada občanů v rámci oslav 800 let města Litoměřic. Liturgii zpěvem a hudbou doprovodil místní chrámový sbor.

V pondělí 16. září 2019 od 7.30 hodin celeburoval v kostele sv. Ludmily litoměřický biskup Mons. Jan Baxant slavnostní mši svatou. Koncelebranty byli kanovníci litoměřické kapituly. Na tuto mši svatou, kromě místních farníků, připutovala také řada poutníků, mezi nimiž byl i starosta obce Tetín Ing. Martin Hrdlička s rodinou. Tetín je místem, kde byla sv. Ludmila zavražděna a přítomnost zástupců této obce při pondělní mši svaté v Litoměřicích biskupa Jana Baxanta potěšila.

Redace

Více fotografií si můžete prohlédnout ve fotogalerii na straně 27. (Foto: Dominik Faustus)

ŘÍJEN

Významná kulatá či půlkulatá zářijová a říjnová výročí lze rozdělit v podstatě na dvě skupiny – připomínky vysvěcení nových kostelů a úmrtí či narození litoměřických kanovníků.

Již neuvěřitelných 875 let uplynulo 18. září ode dne, kdy byl olomouckým biskupem Jindřichem Zdíkem – mimochodem velkým příznivcem premonstrátského řádu – vysvěcen konvent premonstrátek v Doksanech, který po všech peripetích znovu již více než 15 let opět slouží svému účelu. Již 315. výročí položení základního kamene loretánské kaple si 9. září připomněli v Rumburku. O den později uplynulo 235 let od vysvěcení novostavby kostela sv. Františka z Pauly v Albrechticích v Jizerských horách. Právě výstavba tohoto kostela, která probíhala v letech 1779 až 1784, byla jednou z podmínek pro zřízení sídla samostatného duchovního (tzv. lokálního kaplana) v této horské vsi.

Dnešní Liberec „pohltil“ při svém rozvoji řadu okolních, původně samostatných vsí. Např. Rochlice jsou dodnes samostatnou farností a novostavbu tamního děkanského (tehdy farního) kostela sv. Jana Křtitele požehnal (benedikoval) frýdlantský děkan Franz Grieger 20. října 1709, tedy před 210 lety. O takřka dvě století mladší je pak kostel v další z původních vsí u Liberce, konkrétně v Dolním Hanychově, kde byl na počátku 20. století stavěn kostel sv. Bonifáce, který byl vysvěcen (konsekrován) biskupem Josefem Grosselem 14. září 1919, tedy přesně před sto lety.

Dnešní podoba farního kostela sv. Václava v Bosni u Mnichova Hradiště je čistě barokní a pochází zřejmě od valdštejnského stavitele Mikuláše Raimondiho. K jejímu vysvěcení došlo před 290 lety, konkrétně symbolicky 28. září 1729. Poněkud smutný osud měl pak kostel sv. Martina v Rusové na Chomutovsku. Tento původně gotický a na konci 17. století zbarokizovaný kostel byl s ohledem na své nedostatečné prostory na konci 30. let 20. století zbourán a na jeho místě byla vybudovaná vkusná moderní stavba inspirovaná do značné míry chrámovými stavbami ve Středomoří. Stejně jako celá obec Rusová byl i kostel zlikvidován v roce 1971 kvůli stavbě vodní nádrže Přisečnice.

Litoměřického kanovníka a dlouholetého faráře v Bělé pod Bezdězem Jaroslava Dostálka, který zemřel v roce 1996, možná pamatuje řada čtenářů Zdislavy. Narodil se v Mnichově Hradišti před 110 lety, konkrétně 10. září 1909. Jen o šest dnů později, tedy 16. září stejného roku, zemřel v Litoměřicích zdejší dlouholetý kanovník a někdejší sekretář biskupa Schöbela Josef Šterba, který se stal v roce 1907 prvním držitelem obnoveného titulu probošta litoměřické katedrální kapituly. Dne 14. září 1979, tedy před 40 lety, zemřel v Eichstättu litoměřický kanovník (s titulem I. königseggjánský) Georg Zischek. Tento rodák z Bližejova z Horšovského Týna, někdejší farář v Kytlicích a děkan v Zákupcích, od roku 1933 člen litoměřické kapituly a mj. také předseda Kněžského misijního svazu litoměřické diecéze, sdílel v roce 1946 osud dřívě většiny litoměřických kanovníků a musel odejít do Německa. Zischek byl přijat do diecéze Eichstätt, kde byl pověřen právě správou odsunutých věřících a díky své píli a schopnostem získal v této pozici velké renomé. Na svou diecézi však nezapomněl a pravidelně posílal do Litoměřic česky psané zprávy např. o úmrtí někdejších diecézních kněží. Ostatně stejně jako další kanovníci se svého litoměřického kanonikátu nezřekl, a proto byl až do své smrti uváděn v diecézních katalogích.

Mgr. Martin Barus

Kostel sv. Václava

Farní kostel sv. Václava Mčely

První zmínka o kostele pochází z roku 1384, kdy byl pravděpodobně postaven. Původní gotický kostel však roku 1652 vyhořel. Obnoven byl hned v následujícím roce, ale již s pozměněnou dispozicí. Výsledkem je jednolodní obdélníková stavba s pětibokým presbytářem. Strop hlavní lodi je plochý, dřevěný, strmá sedlová střecha je krytá šindelem. Na jejím vrcholu se nalézá sanktusník se zvonkem s reliéfem sv. Václava, který byl sice zrekvírován pro vojenské účely, ale po skončení 2. světové války se jej údajně podařilo nalézt v pražském armádním skladu. Vrchol sanktusníku je osazený dvojitým patriarchálním křížem. Do kostela se vstupuje barokním portálem, nad nímž je nika se soškou sv. Václava z roku 1700. Pětiboký, uzavřený presbytář je sklenutý křížovou žebrovou klenbou, v závěru paprscitě obloukovitě lomenou. Okna zdobí překrásné vitráže dle návrhu Cyrila Boudy z roku 1930. Mobiliiář kostela je pozdně barokní, z druhé poloviny 18. století. Hlavnímu oltáři, baroknímu, s klasicizující mensou, vévodí obraz sv. Václava z roku 1880; na postranních oltářích naleznete sochy sv. Jana Nepomuckého, sv. Prokopa

a sv. Vojtěcha. Mimo to se v kostele nalézá socha Panny Marie, ke které se váže událost z roku 1834, kdy v kostele vypukl menší požár od nezhasené svíčky. Vitrína byla během požáru poškozena, navíc došlo i k popraskání okna nad vitrinou a zničení varhan, ale sošce se nic nestalo, dokonce se hovořilo o zázraku. V roce 1991 byla poškozena zloději (odcizeno Jezulátko) a přesunuta do diecézního depozi-táře v Litoměřicích, ale během letošního pouti se zrestaurovaná soška slavnostně vrátila na své místo.

K historii kostela se také sluší zmínit zásluhy rodáka ze sousedních Seletic a mčelského farníka, arcibiskupa Františka Kordače, který se významně zasloužil o obnovu kostela a první rozsáhlou opravu celého objektu, a dále P. Rudolfa Zimandla (*více o něm na jiném místě tohoto čísla*), kterému se podařilo uspořádat rozsáhlou investiční akci a získat od státních, zahraničních i soukromých subjektů, občanů a rodáků dostatek peněz na novodobou rekonstrukci tohoto unikátního, památkově chráněného kostela.

V těsné blízkosti kostela stojí dřevěná hranolovitá zvonice na zděném podstavci, jejíž přízemí dříve sloužilo jako márnice. Zvonice

Zvon Václav je skvostným dílem českého zvonářství

je osazená překrásným zvonem Václav z mladoboleslavské dílny Václava Hytycha z roku 1631. Zvon vznikl slitím zbytků dvou původních zvonů zničených požárem, který obec zachvátil roku 1630.

Mčelské zjevení

Ušetření sošky Panny Marie požáru není jedinou neobvyklou událostí Mcel, neboť k další došlo roku 1849. Hlavními aktéry události byly tři dívky ve věku 9–12 let, které měly vnuknutí, během kterého slyšely a posléze i spatřily „krásnou mladou paní v překrásném oděvu“, která je vybízela k modlitbám, a to především za duše v očistci. Celá událost se v průběhu příštích několika měsíců opakovala celkem 36 krát. Zvěsti o zázračných zjeveních se rychle roznesly a brzy sem začaly proudit stovky věřících. Dříve poklidná obec praskala ve švech pod nápořem poutníků, z čehož samozřejmě profitovali i místní živnostníci. S rostoucí popularitou zázraku se ale stále častěji ozývaly pochybovačné hlasy a rovněž kritika, že celá záležitost doposud nebyla patřičně prošetřena. Nesmírně negativní dopad na celou událost měly zprávy v tisku z pera Boženy Němcové a jejího muže, obecně známými svými protikatolickými postoji. Noviny byly plné informací o „jezuitských kejklích“ či „rouhavém podvodu“, které Němcovi psali nejen pod svým jménem, ale také pod několika pseudonymy. Četné zprávy v tisku vedly k prošetření události úřady, ovšem pouze z hlediska nedovoleného shromažďování a podnikání. Tehdejší místní farář Josef Alois Renner ale požadoval povolení k prošetření od biskupa, s odvoláním na nymburského děkana a vikáře Ant. Zicha. Litoměřický biskup A. B. Hille vydal pokyn zůstat neutrální a o situaci podávat zprávy. Díky tomu máme dnes k dispozici velmi podrobný popis události, ke kterým v souvislosti s „mčelským zjevením“ došlo.

MCELY

Rozporuplné informace o nedovoleném shromažďování a podnikání vedl vrchnostenskou správu k dalšímu, rezolutnějšímu jednání. Přímo na Štědrý den do Mcel dorazila početná komise, obsadila faru a začala vyslýchat rodiny dívek s ohledem na případný peněžitý prospěch příbuzných. Bylo rozhodnuto o jejich trvalé separaci, jedna z dívek dokonce štědrovečerní noc strávila v šatlavě, aby ji mohl po téměř dva týdny sledovat lékař, který ji však, stejně jako později zbývající dvě dívky, shledal zdravou.

Poutní tradice byla obnovena z iniciativy P. Rudolfa Zimandla.

Zrestaurovaná soška se slavnostně vrátila na své místo 6. července 2019

Litoměřický biskup A. B. Hille v dopise z 15. března 1850 žádal o podrobné informace a názory většího počtu očitých svědků z řad kněží i laiků. Ve stejném dopise zároveň odmítl úřední zátky jako znesvěčující a vyslovil návrh na vytvoření smíšené vyšetřující komise, složené z kněží, státních úředníků, lékaře a právníka a v roce 1851 dokonce mcelskou farnost navštívil.

Úřady však postupovaly nesmírně liknavě, biskupova snaha o zřízení nezávislé komise byla marná a celá aféra postupně utichla. Události ještě oživilo vztyčení sochy Panny Marie Lurdské roku 1894 v Malém koutě mcelské návsi.

Svěcení sochy asistovalo 10 kněží a bylo vypraveno několik procesí z okolních obcí.

V novodobé historii se o zveřejnění nestranných informací (do dnešních dnů se nám zachoval např. obsáhlý deník o jednotlivých viděních dívek) zasloužil především P. Rudolf Zimandl, který historikům umožnil přístup k dobovým zápisům, novinovým článkům i korespondenci. Výsledkem byla publikace k 750. výročí obce, která se událostem věnuje komplexně, tedy i na pozadí politickém, sociálním, psychologickém, kulturním atd.

Z iniciativy P. Rudolfa Zimandla byla také v 90. letech 20. století obnovena poutní tradice.

Pouť se ve Mcelích koná každoročně první sobotu v červenci, tedy nejbližší datu zjevení Panny Marie roku 1849, a dále v sobotu po 2. listopadu, kdy se poutníci modlí za duše v očistci.

PhDr. Magdalena W. Dvořáková
Foto: Dominik Faustus

Citované zdroje:

Dudek, František: *Příběh obce a zámku Mcely*.
Otto Smrček, 2012.
hrady.cz
obcymcely.cz
pamatkovykatalog.cz

Interiér kostela

S Radkem Rejškem za památnými varhanami kostelů litoměřické diecéze

VARHANY KOSTELA SV. HAVLA V ROŽĎALOVICÍCH

Barokní kostel sv. Havla v Rožďalovicích, jehož dvouvěžové průčelí je nepřehlédnutelnou dominantou krajiny, patří ke skutečným skvostům mladoboleslavského vikariátu. Nádherný světlý interiér s hodnotnou štukovou výzdobou zaujme každého návštěvníka stejně jako reprezentativní barokní mobiliář. Při pohledu na varhanní kruchtu nás překvapí značně neobvyklé výtvarné řešení varhanní skříně, uvnitř které se nachází velmi zajímavý nástroj, byť za dobu své existence několikrát poněkud pozměněný, přesto nádherného zvuku. Do kostela sv. Havla v Rožďalovicích byly tyto varhany přeneseny v roce 1823 pražským varhanářem Josefem Gartnerem, a to ze zrušeného augustiniánského kláštera v Lysé nad Labem. O jejich vzniku toho mnoho nevíme, ale soudě podle zpracování výtvarných prvků na skříně by snad bylo možné zasadit jejich stavbu do prvních tří desetiletí 18. století. Koncepte korunních říms vede k celkem oprávněné domněnce, že na původním místě byla skříně těchto varhan bohatě vyzdobena plastikami andělů, které byly z prostorových důvodů sejmuty – strop kůru rožďalovického kostela je patrně nižší, než byl prostor nad varhanami v augustiniánském kostele. Z hlediska tvarosloví skříně a varhanního prospektu jde však o práci v litoměřické diecézi ojedinělou. Značně neobvyklé jsou řezby imitující látkové draperie nad píšťalami a jejich přítomnost

svádí k myšlence připsat autorství nástroje Martinovi Janečkovi, který tento výtvarný prvek rád používal (krásné ukázky máme na dochovaných skříních z Janečkových varhan v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše nebo u sv. Kateřiny v Praze na Novém Městě). Organologové, kteří se historií varhanářského rodu Janečků zabývají podrobněji, však tuto hypotézu zpochybňují. V pramenech je rovněž zmiňováno, že na rožďalovických varhanách ještě v augustiniánském klášteře v Lysé nad Labem pracoval Bedřich Semrád, od něhož se v litoměřické diecézi dochovaly nádherné varhany ve farním kostele v Bezně.

Přihlédneme-li k historickým souvislostem mezi dotčenými lokalitami a časovému zasazení, mělo by to jistou logiku. Jenže v rámci varhanářského odkazu Bedřicha Semráda jde o natolik atypickou práci, že vyvstává jako oprávněnější domněnka, že tento varhanář možná na nástroji odvedl určitý díl své práce, ale nejspíš je problematické považovat tyto varhany za jeho dílo jako celek.

Nespornou nadčasovou devizou nástroje je však jeho pozoruhodný zvuk. I když byl dispozičně poněkud zkomolen, stále udivuje jemností a kultivovaností a je to přesně ten typ, který současně překvapí

sonorností, což se projeví především po odsazení v nádherném dozvuku prostoru. Pokud někdy dojde k jeho restaurování a navrácení do původní podoby (což by bylo nanejvýše žádoucí), nebude to mít restaurátor lehké. Výchoziskem však jistě bude zvuk původního prospektového principálu, který je jedinečný a velmi působivý. Dobrou zprávou je, že napadení červotočem není kritické, jak se při prvotní zevrubné prohlídce zdálo, a je to jistě i díky zásahu varhanáře Martina Poláčka, uskutečněného někdy krátce po roce 2000. A pokud bude rozhodnuto o pietním restaurování nástroje a o jeho uvedení do původního stavu, bude tím vyřešena i řada konstrukčních nesmyslů zanesených sem při přestavbách, majících za následek skutečně extrémně obtížný přístup k velmi důležitým částem mechaniky, mimo jiné především k ventilové komoře vzdušnice pedálu. Banální závada v podobě vypadlého ventilu se tak stává téměř neřešitelným problémem...

Varhany kostela sv. Havla v Rožďalovicích jsou další z velmi cenných a pozoruhodných varhanářských památek na území litoměřické diecéze. Současná dispozice nástroje je proti původnímu stavu sice značně pozměněná, ale v báječné akustice prostoru intonace původních hlasů dává tušit, že jde o varhany mimořádných kvalit.

Mgr. Radek Rejšek

VZPOMÍNKA NA OTCE RUDOLFA ZIMANDLA

V osobu 6. července 2019 se ve Mcelích v Mladoboleslavském vikariátu konala mariánská poutní slavnost, při které byla požehnána zrestaurovaná mariánská soška. Místní farář otec Lukáš Hrabánek pozval také generálního vikáře Mons. Martina Davidka, aby byl hlavním celebrantem při poutní slavnosti. Tomu se poštěstilo, že při návštěvě mcelského hřbitova se seznámil u hrobu P. Rudolfa Zimandla s panem architektem Jiřím Novákem, který pak zaslal do redakce fotografie otce Zimandla a jeho kázání. Také při mši bylo mnohými pamětníky vzpomínáno sté výročí narození tohoto významného kněze. K uctění jeho památky byl rovněž dne 31. července 2019 ve mcelském kostele sv. Václava zahájen mimořádným koncertem jubilejní 20. ročník Mezinárodního letního festivalu TT Loučeň. Připomeňme si tohoto vzácného kněze trochu blíže...

Rudolf Zimandl se narodil 16. června 1919 v Neustupově u Votic. Po studiích v semináři obdržel 29. června 1947 v Praze, v katedrále sv. Víta, kněžské svěcení a hned byl ustanoven kaplanem (farním vikářem) ve Slaném.

V roce 1951 se stal administrátorem farnosti ve Vraném a v Peruci, kde působil do roku 1957. V roce 1957 nastoupil jako farář do Mcel. Zde působil 47 let. Za vynikající kněž-

skou práci byl jmenován čestným kanovníkem Katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích.

V roce 1970 byl jmenován litoměřickým biskupem Štěpánem Trochou osobním farářem s právem nosit synodalie a expositorium.

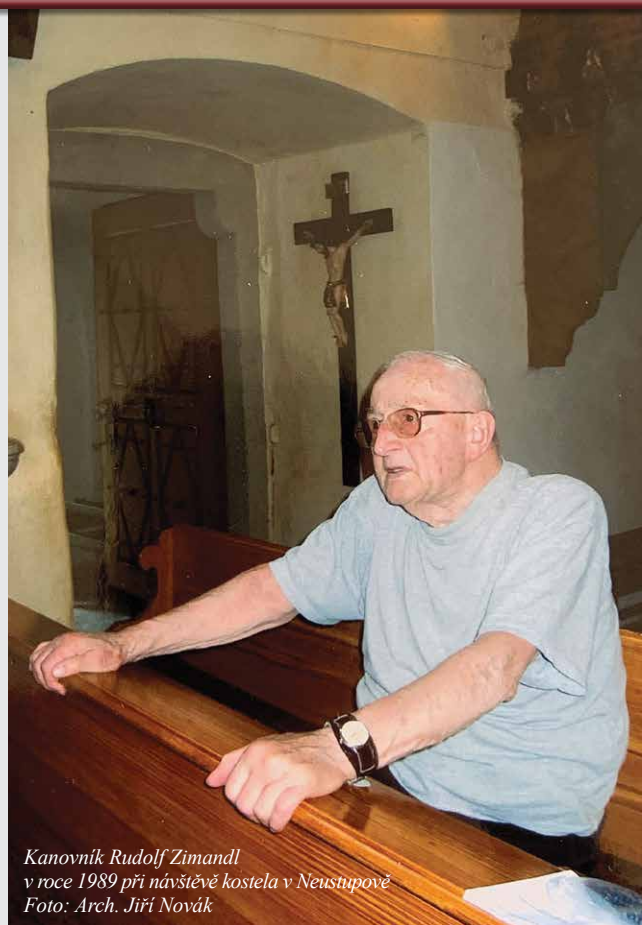
V roce 2004 odešel na vlastní žádost z aktivní služby do Kněžského domova ve Staré Boleslavi. Zemřel 7. července 2010. 15. července 2010 byl na základě svého přání pochován na místním hřbitově ve Mcelích. Do historie Nymburska se zapsal jako jeden z významných občanů s velkým duchovním i kulturním vlivem na své současníky a nelze opominout ani jeho nesmírné nasazení při obnově svěřených církevních památek, především kostela ve Mcelích, na Loučeni, v Jabkenicích a na dalších místech Nymburska.

Můžeme si i přečíst jeho kázání, které pronesl při návštěvě své rodné obce 28. srpna 1999. Jsou to slova, které mluví sama za sebe a po jejich přečtení se jistě bude sloušet modlitba za otce Rudolfa, ať mu Bůh odplatí za všechno, co pro nebeské království vykonal.

Redakce děkuje zastupitelstvu obce Mcely za spolupráci při vzniku tohoto článku.

Sestry a bratři v Kristu,

Němci pro to mají krásný a výstižný výraz – Heimweh – touha po domově. Doslova bolestná touha po domově. Domů se jistě vracíme rádi.

Kanovník Rudolf Zimandl v roce 1989 při návštěvě kostela v Neustupově
Foto: Arch. Jiří Novák

A čím jsme starší, tím více nás domov přitahuje. Vracíme se totiž ke kořenům rodu, odkud jsme vzešli a přicházíme si obnovit ve vzpomínkách léta dětství, mládí. Hluboko v srdci jsou vepsány vzpomínky na kamarádky i kamarády, nichž mnozí již nežijí. Většinu z nich jsme hledali a hledáme na hřbitově. – Vracím se dnes opět domů. Přicházím jako by po špičkách, tiše, abych nikoho nerušil, abych se pokochal a potěšil krásami našeho drsného kraje. Kraje krátkých jar i krátkých lét, dlouhých a tuhých zim – krajem lidí, které tvrdě vychovávalo drsné podnebí. Lidí spíš mlčenlivých, zamyšlených, lidí, kteří dokáží obětavě pomáhat druhým. Žilo se tu materiálně chudě, ale asi duchovně bohatěji. Dříve to na lidech bylo znát. Jistě, lidé tu vyrůstali v daleko skromnějších podmínkách, než jaké jsou třeba tam u nás nahoře v Polabí. Lidé, kteří svůj kraj a rodné místo mají hluboce vypsáno v srdci a jehož podobu si odnášejí s sebou v nitru všude tam, kam je život a povolání rozvály. Vracím se domů, abych se s pokorou a s tichým obdivem poklonil polím, lesům, lukám tohoto koutu

CESTA KE KOSTELU

Cesta ke kostelu
je dlouhá a strmá,
i kořeny lip tam udělaly své,
však kdo k Bohu stoupá výš
na ni chybu nenajde.

Již sedmačtyřicet let
tu páter Rudolf
viděl lípy kvést
a zase lístí opadat
a zažil sníh i déšť a bláto.
Bohu díky – stálo to však zato.

Na vrcholu cesty
ho vítal kostel se zvonem
a pohled na krásnou ves,
jež stala se jeho druhým domovem.

Ta vesnička přirostla mu k srdci
a on srostl s ní.
Byl jejím duchovním, rádcem
i obyčejným člověkem,
byl lidem vždycky ku pomoci,
ať v radosti, bolesti i při nemoci.

Jeho hlas vždy po duši Tě pohladí,
jeho řeč o rodné vsi Tě dojme,
až varhaník varhany naladí
pak úctu jemu vzdejme!

(báseň od Marty Kubinové ze Mcel)

Foto: Archiv Mcely

a poslední výspy české krabatiny, jak tenhle kraj nazval jeho milec a obdivovatel – vzácny kněz, pelhřimovský jemnostpán P. František Vaněk. Kraj, který nazval básník Ladislav Stehlík „Zemí zamyšlenou“. Přicházím poklonit se živým i mrtvým – z jejich kořenů i krve jsem vzešel a s nimiž jsem bytostně spřízněn, které jsem měl a stále mám rád, co živ budu. Vím, že patřím se k nim i když sem už víc jak padesát let jezdím jen jako návštěvník.

Chci je všechny spolu s vámi, poděbradskými poutníky, zahrnout do této mše svaté – do výkupné oběti Ježíše Krista, přinesené a podané za spásu a záchranu světa. Chci vyprošovat spolu s vámi těm živým pomoc, ochranu a lásku Boží a těm mrtvým pak jas věčného světla ve společenství všech svatých. Díky Tobě, Jírko Nováku, kterýs mne k této návštěvě domova pozval. Vím, že zdaleka nejde jen o Neustupov, protože jsme se přijeli podívat na malebnou krásu Podblanicka. Nepřicházím sem především kázat... Striktně jsem se držel Ježíšových slov: „Nikdo není prorokem doma mezi svými.“ Nikdy, kromě dvou, či třech rozloučení při pohřbu příbuzných, jsem tu nemluvil. Chtěl jsem zůstat a snad i zůstal pro ně víc Rudlou Zimandlů než páterem Zimandlem.

Silně si uvědomuji, že dnešní naše setkání s tímto krajem může pro mne být i tím posledním; chci právě touto dnešní mší svatou spolu s vámi děkovat – zároveň pánu Bohu – za to, že jsem se tu směl narodit, prožít bohatě krásná léta dětství i léta studentská. Očima ještě jednou pozdravit a pohlédit místa dětských her, kraj prozářený letním sluncem, pole žní, která jsem pomáhal tehdy sklízet, ráj houbařských úlovků, modré hladiny rybníků, kraj s vůní podzimních ohniček a nádherných lyžovaček v zimě...

Pozdravit místa dětských lásek, klukovských výprav na lov pstruhů a okounů, kterých tu tehdy bylo plno. Vyvolat a vybavit si ze vzpomínek milé tváře maminky, tatínka, starších sourozenců, doškovou babiččinu chaloupku, pozvat kamarády k setkání na našem rynku pod košatými lipami. Prostě setkat se tu se všemi, kteří spoluvytvářeli tu zvláštní neopakovatelnou atmosféru domova. Chtěl bych také poděkovat našim učitelům, kněžím a vůbec všem, kdo nás vedli, vychovávali a připravovali pro život i pro povolání.

Vím to naprosto jasně, že slunce života se velmi rychle níží k obzoru a že brzy zapadne, aby mne i vás – až přijde náš čas – připravilo a otevřelo pro setkání se Sluncem Boží lásky. Lásky, která nás uzavře do sebe a posvěti naše hroby nadějí a vírou ve vzkříšení. Budu asi zřejmě ležet jinde, v jiné zemi, ale chci odnést s sebou na věčnost obdiv i lásku k rodnému kraji. Vím, že musím udělat jen pár posledních krůčků a pak zpřetrhat pouta pozemskosti a nalézt v Bohu a jeho lásce ono – Ježíšem slibované – velké a věčné splynutí s Ním.

Pane, posiluj mne i nás všechny, abychom se svou pozemskou poutí k ideálu Lásky přiblížili natolik, aby nás Bůh objal a přijal ve svou náruč. Loučím se se vším i se všemi, co mi tu bylo drahé. I když slzím, v mém loučení není smutek, ale veliká naděje naší víry v nový Boží život, který je pro nás připraven. Všichni totiž musíme jednou zaměnit nás domov pozemský za společný domov v Bohu a u Boha. Pane, pomáhej nám všem, abychom si všichni uvědomovali, že jsme na zemi jen poutníky.

Neustupov, 28. 8. 1999

Amen

P. Rudolf Zimandl

Rudolf Zimandl jako hlavní celebrant, 28. srpna 1999 v Neustupově

Fotografie: Arch. Jiří Novák

Zajímavý sborník o dvacetileté zkušenosti s adoptivní farností

V neděli 29. září letošního roku požehnal pan biskup Jan Baxant nově opravené varhany v Jeníkově. Před zcela zaplněným kostelem zazněla myšlenka, připomínající, že je to vlastně malý zázrak, když jsou v Jeníkově zrestaurované varhany. Letos si totiž jeníkovská farnost připomíná výročí 20 let od chvíle, kdy byla adoptována FATYMem Vranov nad Dyjí. Tehdy si ji zástupci FATYMu vybrali po té, co hledali nejhorší farnost v naší zemi. Jistě toto kritérium tehdy a dnes splňovaly i jiné farnosti, ale Jeníkov jim přišel jako nejideálnější.

Napsali jste...

A proč hledali zrovna nejhorší farnost? Chtěli nalézt místo, které by nejvíc potřebovalo pomoci, a kde by nikomu „neleželo do zelí“. Tehdy se rozběhlo něco, co je v naší zemi zcela neobvyklé: družba na vzdálenost 300 km, do které jsou za ty roky zapojeny nejen stovky Jihomoraváků, ale i stovky Severočeňů. Jeníkov sice dnes není ještě vzornou živou farností, ale už dávno ani zdaleka nesplňuje kritéria pro mrtvou farnost.

Co se vše událo za těch dvacet roků družby? Ve FATYMu Vranov nad Dyjí mají tiskárnu, a tak přišli s nápadem oslovit alespoň některé z „misionářů“ a z domácích, aby napsali něco z toho, co v souvislosti s jeníkovskou farností prožili. Výsledkem je 88stránkový sborník s názvem Jeníkov aneb prožito. Obsahuje spoustu kratších, ale i několikastránkových svědectví. Některá jsou napínavá, jiná úsměvná, ale ze všech na čtenáře dýchne atmosféra této družby, plná nadšení, víry a ochoty hledat nové cesty.

Tento sborník byl v Jeníkově předán otci biskupovi. Ti, kdo už jej také dostali do ruky, přiznali, že se do něj hned se zájmem začítli, a to dokonce na úkor spánku. Tato četba se může stát inspirací k následování, povzbuzením k modlitbě a vděčnosti, a třeba i impulsem k rozhodnutí připojit se k tomuto dílu, např. osobním zapojením nebo darem na tento účel. Pokud byste i vy měli zájem o sborník „Jeníkov aneb prožito“, můžete si jej objednat za dobrovolný příspěvek 20 Kč + poštovné na adrese Tiskový apoštolát FATYMu, náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí.

Dohnalová Táňa

Příběhy apoštolského vyznání víry

Při povrchním čtení Bible se nám může jevit obraz Boha, Otce Izraele, o kterém se vypráví ve Starém Zákoně, v rozporu s obrazem Boha, nebeského Otce Ježíše Krista, o němž Ježíš hovoří s takovým láskyplným zánícením. Tento zdánlivý rozpor provází celé dějiny křesťanství a nejednou sklouzává k odmítání starozákonního zjevení Boha Izraele. Tento blud byl zvláště živý v prvních staletích křesťanství u nemalé části věřících, kteří bývají označováni jako „gnostici“. Ti prohlašovali, že Stvořitel a Bůh Izraele není pravý a dobrý Bůh, ale pouze jakýsi „demiurg“ („řemeslník“), který to s tvorbou hmotného světa vůbec nemyslí dobře. Naopak, podle této teorie je stvoření zlý počín, který má uvěznit a trápit duchovní (božskou) podstatu člověka v otročení hmotě. Tělo člověka a jeho pozemský život je tak zlovolným žalářem, z kterého je potřeba se co nejdříve vymanit. Tímto únikem z hmotného světa se božský duch uvězněný v hmotě spojuje se svou pravou podstatou, což je Bůh, milosrdný Otec Ježíšova života a učení. Ježíš v tomto pohledu nevykupuje člověka v jeho tělesnosti, ale jen dává příklad, co by měl udělat každý, totiž co nejdříve se osvobodit od zlé a zotročující hmoty stvoření.

Podobným způsobem přistupuje ke zdánlivému rozporu obrazu Boha ve Starém Zákoně a v Zákoně Novém Markiion – vlivný teolog první poloviny 2. století (+ 160). Tento duchovní učitel měl veliký vliv na církev v Římě a jeho „církev“ se postupně šířila daleko za hranice centra raného křesťanství. Markiion byl přesvědčen, a to také učil a šířil, že Bůh Starého zákona, Stvořitel a dárce zákonných ustanovení (příkázání, zákazů) ze Sinaje, je bohem zlým. Naopak, podle jeho názoru, milosrdný Bůh Ježíše Krista je Bohem pravým a dobrým. Proto je nutné Bibli očistit ode všeho, co odkazuje ke „zlému bohu“ starozákonního zjevení. Markiion je zde radikální – vyloučil z pravého zjevení Boha celý Starý Zákon, v Zákoně Novém pak ponechal pouze proškrtané Lukášovo evangelium a 10 listů sv. Pavla. Markiion byl přitom nesmírně vlivný a přesvědčivý, takže jeho učení se lavinovitě šířilo. Teologické autority a biskupové křesťanské církve reagovali na toto bludařské učení exkomunikací Markiiona z církve a zavřením jeho dualistického učení („jsou dva bohové – jeden zlý, druhý dobrý“). Markiionova nauka byla prohlášena za lživou, pyšnou a rouhačskou. To však nezabránilo tomu, aby se učení a praxe tohoto muže dále šířily a rozdělávaly tehdejší křes-

**VĚŘÍM V BOHA OTCE
– NEBESKÝ OTEC
V JEŽÍŠOVĚ UČENÍ**

ťanské sbory. Že toto učení (v určitých obměnách) zdaleka není mrtvé ani dnes, zažíváme často v postoji mnohých lidí hledajících Boha a striktně odmítajících násilné scény v Boží režii (hlavně knihy Exodus, Jozue, Makabejské). Někdy jsou i praktikující křesťané v pokušení odmítat starozákonní vyprávění o Bohu přísném, trestajícím, nařizujícím válečné násilí. Samozřejmě jsou to těžká místa, která potřebují náročný a poctivý výklad, nicméně i tyto starozákonní pohledy na Boha svědčí o Bohu milosrdném, žárlivě milujícím člověka.

Nyní ale zpět k našemu tématu – nebeský Otec v Ježíšově učení a životě. V 1. listě Janově hluboký křesťan a teolog rozjímá o Bohu na základě zjevení Ježíše Krista. Toto rozjímání o Bohu se stále točí kolem zásadní duchovní pravdy, kterou je láska (agapé). Kdo chce pravdivě poznávat Boha, musí žít láskou. Ke konci listu je Bůh s láskou ztotožněn, je zosobněním lásky, láska je obsahem jeho bytí: „*Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.*“ Zdá se, že tímto výrokem je shrnuto jádro Ježíšova učení o Bohu. Celý Jeho život svědčí o Bohu, který je láska. V tomto smyslu Ježíš, když chce shrnout své učení o praktickém životě z víry, říká: „*Budte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.*“ To nás asi překvapí: co má společného Boží dokonalost s láskou?

To přeci není jedno a totéž. Výrok je vnesen jako shrnutí předcházejícího kázání o morálce mezilidských vztahů. Vrcholné a tak trochu šokující výroky všichni dobře znají: „... *kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou...*“; „*Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.*“; „*Miluj své nepřátele a melete se za ty, kdo vás pronásledují,* ...“ O čem je v tomto oddíle (Horské kázání u Matouše) řeč? O tom, že chce-li člověk projevat v mezilidských vztazích svou víru v Boha, v Ježíše Krista, má se stále řídit radikálním imperativem: „Miluj!“. Matouš, jak se zdá, píše evangelium pro křesťany, kteří znají židovské vyjadřování týkající se Boha, vztahu k Němu a morálky mezilidských vztahů. Dokonalost Boží, kterou má člověk napodobovat, tak pochopitelně není v tom, že bychom se měli snažit být všemohoucí a vševědoucí, ale jedná se o Boží milosrdenství, které v tomto ohledu je v Bohu opravdu vševědoucí a všemohoucí („láska, která vše vydrží, ... která nikdy nepřestává“ – je tedy podstatou věčného života, jak čteme v 1. listě Korintňanům). Potvrzení tohoto pohledu je stejné místo a pravděpodobně stejný výrok ve stejné situaci (kázání o mezilidských vztazích) u Lukáše. Tam stojí: „*Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.*“ Tam, kde se shoduje Matoušovo evangelium s Lukášovým evangeliem (stejná situace, podle smyslu stejný výrok), a přitom doslovné znění je trochu rozdílné, dává se přednost evangeliu Lukášovu jako autentičtějšímu znění. Matouš patrně původní znění často rozšiřuje, systematizuje a upravuje terminologií tehdejšího náboženského života věřících vycházejících ze židovství. Chceme-li tuto hypotézu přijmout, potom původní a autentické doslovné znění Ježíšova shrnujícího morálního příkázání o vztazích mezi Bohem a člověkem a mezi lidmi navzájem zní: „*Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.*“ A tak můžeme shrnout: Ježíšovo kázání o Boží lásce a milosrdenství, což jsou skutečnosti, které se máme neustále učit napodobovat, abychom naplnili smysl našeho lidského života (jsme stvořeni kvůli tomu, abychom byli podobní Bohu Stvořiteli), nejsou jen vlastnosti Boží uprostřed mnohých jiných vlastností a dokonalostí, ale láska a milosrdenství jsou podstatou a náplní Boží bytosti a dokonalosti.

Snad bychom se měli k tématu ještě napříště vrátit, neboť je jádrem křesťanského učení a křesťanské praxe víry.

R.D. Mgr. Jiří Voleský

Ilustrace:

Raffaello Santi: Ezechieleova vize, cca 1518, dostupné z: [wikimedia commons](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Raffaello_-_Ezechieleova_vize_-_WGA01777.jpg)

Zprávy z diecéze

Zahájení školního roku v biskupském gymnáziu a ve Schrödingerově institutu

V pondělí 2. září 2019 začal nový školní rok. Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant a generální vikář Mons. Martin Davídek společně navštívili Biskupské gymnázium ve Varnsdorfu. Slavnostní zahájení proběhlo v aule gymnázia, kde přítomné přivítal ředitel gymnázia Ing. Bc. Jiří Jakoubek a také litoměřický biskup, který promluvil ke gymnazistům, jejich rodičovskému doprovodu a pedagogickému sboru.

Foto: Dominik Faustus

Odtud se litoměřická delegace přesunula do Rumburku do Schrödingerova institutu, kde jeho ředitelka Bc. Gabriela Doušová zahájila školní rok a představila zástupce jednotlivých volnočasových středisek a jejich aktivity. Mons. Jan Baxant se setkal i s administrativními pracovníky, kteří spravují tato školská zařízení. Od 14 hodin se pak konala v kostele sv. Petra a Pavla ve Varnsdorfu mše svatá, kterou celebrouval Mons. Martin Davídek. Přítomní pedagogové i žáci při mši svaté vzývali při zpěvu „Veni Sancte“ Ducha svatého a vyprošovali Boží milost pro celý školní rok.

Redakce

Svátek sv. Viktorína v katedrále

Ve čtvrtek 5. září 2019, při ranní mši svaté v katedrále, oslavil probošt litoměřické kapituly a farář katedrály P. Jiří Hladík, O.Cr. spolu s poutníky svátek biskupa sv. Viktorína z Amiterna, který je spolupatronem litoměřické katedrály sv. Štěpána. Svátek sv. Viktorína se tradičně slavil 5. září a katedrála

Foto: Martin Davídek

v Litoměřicích za tento spolupatronát vděčí 2. litoměřickému biskupovi Jaroslavu Ignáci Šternberkovi, který část ostatků získal v roce 1687 a v roce 1692 je umístil do své katedrály. Relikviář s ostatky sv. Viktorína byl nedávno zrestaurován a vyobrazení legendy o umučení sv. Viktorína lze spatřit na dřevěze pod oltářem.

Redakce

Vzpomínka na P. Ladislava Kubička

Ve středu 11. září 2019 se v kostele Narození Panny Marie v Třebenicích od 15.30 hodin konala mše svatá v upomínku na místního faráře P. Ladislava Kubička, který přesně před patnácti lety na místní faře zemřel násilnou smrtí.

Foto: Dominik Faustus

Bohoslužbu celebrouval litoměřický biskup Mons. Jan Baxant a kromě současného duchovního správce farnosti P. Wojciecha Szosteka byli přítomni také P. Marcin Saj z farnosti Bílina a P. Alois Heger z farnosti Chomutov. Po skončení mše svaté se přítomní kněží a farníci setkali ještě v pamětní desce nainstalované na stěně trebenické fary, aby se poklonili památce oblíbeného pana faráře, na kterého pamětníci s láskou a modlitbou stále vzpomínají.

Redakce

Další dvoje obnovené varhany v kostelech litoměřické diecéze

Foto: Dominik Faustus

Dvoje nově zrekonstruované varhany ve čtvrtek 12. a v pátek 13. září 2019 přijel zkontrolovat diecézní organolog Mgr. Radek Rejšek. V prvním případě to bylo ve Světlé pod Ještědem, kde místní farníci v čele s panem Petrem Dastychem a ve spolupráci s duchovním správcem farnosti R.D. Miroslavem Maňáskem a litoměřickým biskupstvím uspořádali finanční sbírku a vybrali tak dostatečný obnos na opravu varhan v místním kostele sv. Mikuláše. Celý proces trval dva roky. V případě druhém zahrál Mgr. Rejšek na čerstvě opravený královský hudební nástroj v prostorách kostela sv. Petra a Pavla v Jeníkově u Duchcova. Tam byl postup rekonstrukce podobný jako ve Světlé, jen trval o dva roky déle. Oprava varhan zde byla náročnější a bylo třeba vybrat vyšší peněžní částku.

Redakce

Papežské ocenění „Pro Ecclesia et Pontifice“ převzal z rukou biskupa pan Karel Lojka z Mělníka

Svatý otec František vyslyšel žádost litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta a ocenil litoměřického diecézáně pana Karla Lojku papežským uznáním „Pro Ecclesia et Pontifice“. Tuto prosbu podpořil také významný českobudějovický právník JUDr. Jan Kotous, předseda Společnosti Vyšehrad z.s. Praha, dále kanovník Mgr. Karel Havelka, prelát a děkan katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích a čestný kanovník vyšehradský, a také pan Petr Mikula, rytíř papežského řádu sv. Řehoře Velikého, bývalý sekretář generálního vikáře litoměřického a pozdější asistent litoměřického biskupa. Pan Karel Lojka je aktivním katolíkem a koncem července letošního roku oslavil své 75. narozeniny. Dlouhá léta působí jako dobrovolný spolupracovník na Vyšehradě, kde se také aktivně podílel na dokumentaci a restaurování sbírek kapituly. V minulosti též dlouhodobě spolupracoval s již zesnulým kanovníkem – knihovníkem P. Františkem Vernerem O.Cr. na zachování kapitulní knihovny a archivu.

Po absolvování stavební průmyslovky celý život pracoval na Mělníku jako projektant ve stavebnictví. Je autorem knihy „Mělník ve starých fotografiích 1970–1989“. Od mládí jako fotograf dokumentoval významné osobnosti, např. akad. malířku L. Jiřincovou, básníky a spisovatele K. Bednáře či F. Křelínu, dále akad. malíře, sochaře a medailéra L. Šindeláře nebo historika Z. Kalistu. Jeho dlouhodobou práci též oceňují odborní pracovníci Národního muzea v Praze a mnozí z okruhu zasvěcených odborníků. Pro jeho příkladné křesťanské rysy, jako je čestnost, skromnost ve vystupování, obětavost a nezištné pracovní nasazení pro církev, jej litoměřický biskup Mons. Jan Baxant navrhl na toto významné ocenění. Papež František tento návrh vyslyšel a panu Karlu Lojkovi ocenění udělil.

Foto: Dominik Faustus

Při slavnostním předání, které proběhlo v rezidenci litoměřického biskupa v pondělí 16. září 2019, nejprve českobudějovický děkan u kostela sv. Mikuláše Dr. Zdeněk Mareš, Th.D. přečetl

původní listinu adresovanou Svatému otci, a poté litoměřický biskup Mons. Jan Baxant jmenovanému Karlu Lojkovi ocenění za dlouholetou záslužnou práci pro církev, za přítomnosti rodiny a blízkých přátel, předal.

Redakce

Výherci soutěží k Noci kostelů převzali ocenění

Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant předal v pátek 20. září 2019 ceny vítězům výtvarné a fotografické soutěže, které byly vyhlášeny v litoměřické diecézi u příležitosti letošní Noci kostelů. Výtvarné soutěže na téma „Noemova archa“ se zúčastnili jednotlivci i skupiny dětí a sešlo se více než 100 obrázků. Fotografická soutěž na téma „Tvář kostela aneb exteriér kostela objektivem fotoaparátu“ měla letos účastníků velmi málo, proto se komise rozhodla ocenit pouze jednu fotografii. Připravené ceny však nezůstaly bez využití. Odborná porota kromě tradičních devíti nejlepších prací udělila dvě zvláštní ocenění za společné práce dětí a v prostřední nejsilnější zastoupené kategorii byli odměněni na třetím místě tři účastníci.

Mons. Jan Baxant ceny předal a poděkoval účastníkům obou soutěží za jejich aktivitu, všichni pak byli pozváni k pohostění.

Foto: Dominik Faustus

Ve výtvarné soutěži pro děti na téma „Noemova archa“ uspěli:

I. kategorie (do 6 let)

1. Anežka Pokludová, Litoměřice
2. Kristýna Dyrterová, Ústí nad Labem
3. Emma Černá, Ústí nad Labem

II. kategorie (od 7 do 11 let)

1. Anna Konrádová, Postoloprty
2. Marie Dyrterová, Ústí nad Labem
3. Matěj Kintner, Karolína Kotorová, Markéta Šišková, Postoloprty

III. kategorie (od 12 do 15 let)

1. Tereza Šišková, Postoloprty
2. Kateřina Bláhová
3. Filip Kendra, Žalany

Ve fotografické soutěži pro dospělé na téma „Tvář kostela aneb exteriér kostela objektivem fotoaparátu“ byl oceněn Ing. František Horký z Ludvíkova pod Smrkem.

Zvláštní ocenění za společné práce si odnesli zástupci ZŠ a MŠ Žalany a Římskokatolické farnosti Liběšice u Žatce. Výherci byli odměněni cenami od společnosti Dino Toys s. r. o., Český porcelán, a.s. a Biskupský pivovar u sv. Štěpána.

Všem sponzorům soutěže mnohokrát děkujeme a oceněným ještě jednou blahopřejeme!

Redakce

Poutní slavnost 300 let kostela v Lobendavě

V neděli 22. září 2019 od 14.30 hodin oslavil při poutní mši svaté v Lobendavě litoměřický biskup Mons. Jan Baxant výročí 300 let kostela Navštívení Panny Marie. Lobendava je nejsevernější obcí České republiky a také místní kostel Navštívení Panny Marie je nejseverněji položeným kostelem litoměřické diecéze. Na pout' tedy připutovali poutníci nejen z Čech, ale také ze sousedního Německa.

Redakce

Litoměřická diecéze na Národní svatováclavské pouti 2019

Foto: Domiitk Faustus

V sobotu 28. září 2019 od 10 hodin proběhla ve Staré Boleslavi poutní mše svatá v rámci Národní svatováclavské pouti. Zúčastnili se jí za litoměřickou diecézi biskup Mons. Jan Baxant a generální vikář Mons. Martin Davídek spolu s dalšími kněžími a jáhny. S nimi do Staré Boleslavi připutovali litoměřičtí diecézáni z mnoha míst. Hlavním celebrantem poutní mše svaté byl apoštolský nuncius Mons. Charles Daniel Balvo.

Redakce

Slavnostní koncert v Jeníkově s pozhánáním varhan

V neděli 29. září 2019 se v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově na Teplicku uskutečnil slavnostní koncert k 295. výročí narození Jana Loheliuse Oehlschlägela, během něhož požehnal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant nově zrekonstruované varhany. Koncert při této příležitosti připravil teplický soubor Collegium hortense se svými dirigenty a sólistkami. Jan Lohelius Oehlschlägel se narodil v roce 1724 a v jeníkovském kostele byl pokřtěn. Zde se také setkal poprvé s chrámovou hudbou, již se během života stal plodným autorem.

Redakce

Vesnicí roku 2019 je obec Lipová v litoměřické diecézi

V sobotu 5. října 2019 hejtman Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček předával ocenění Vesnice roku 2019 obci Lipová, která se nachází ve Šluknovském výběžku v litoměřické diecézi a je nejsevernější obcí České republiky.

Foto: Domiitk Faustus

Deštivý slavnostní den zahájila mše svatá v kostele sv. Šimona a Judy, kterou vedl generální vikář Mons. Martin Davídek a koncebroval arciděkan R.D Pavel Procházka. Při předávání ocenění během dopoledního programu, které se konalo pod stany, požehnal generální vikář také obyvatelům Lipové a osobně pogratuloval starostovi Pavlovi Svobodovi k dosažení tohoto prestižního ocenění. Lipová je obec, kde se 9. října 1823 narodil 13. litoměřický biskup Antonín Ludvík Frind, jenž byl jedním z řady biskupů narozených ve Šluknovském výběžku.

Redakce

Litoměřický biskup Mons. Baxant oslavil své 71. narozeniny

V úterý 8. října 2019 litoměřický biskup Mons. Jan Baxant oslavil své 71. narozeniny.

Do dalších let panu biskupovi přejeme a vyprošujeme mnoho Božího požehnání, přímluvu Panny Marie a všech svatých k jeho službě pro Boží království, do níž jej dobrý a milosrdný Pán Ježíš ustanovil.

Redakce

Proběhl 13. fotbalový turnaj mládeže litoměřické diecéze

Navzdory chladnému deštivému počasí se v sobotu 5. října 2019 před devátou hodinou ranní začaly u děkanského kostela Všechn Svatých scházet týmy z celé diecéze. Kvůli zpožděním vlaků některé přijely až během zahajovací mše. Na hřišti Masarykovy ZŠ se nakonec utkalo deset týmů (79 hráčů) ve dvou základních skupinách:

Skupina A (mladší): FC FSE (Skauti Evropy z Litoměřic), Jeníkov, Mladá Boleslav, Teplce a Zelená (Louny)

Skupina B (starší): FC Tramtaďada (Litoměřice), Křižáci (Jablonec n. N. a okolí), Křižovatka Příchovice, Metolici (Litoměřice) a Venkrbci (Ústí n. L.)

Do semifinále postoupily z každé skupiny dva týmy. Vítězem turnaje se nakonec stal tým FC Tramtaďada, stříbro získali Křižáci a bronz Mladá Boleslav. Na čtvrtém místě se umístil tým Teplce.

Ocenění pro nejlepšího hráče dostala Klára Legnerová (FC Tramtaďada), nejvíce gólů střelil Daniel Janeček (Mladá Boleslav), nejlepší brankářem se stal Pavel Kapic (Teplce) a cenu fair play získal tým FC FSE.

Děkujeme všem hráčům i jejich doprovodu, rozhodčím a mnoha dalším, kteří tuto akci podpořili. Těšíme se na příští ročník!

Za tým DCM P. Jiří Smolek

Není to práce. Je to poslání.

„Naše holky už jsou tady,“ vítá pečovatelku a zdravotní sestru v domácí péči asi sedmdesátiletá žena, která se stará o svou dceru upoutanou na lůžko. Zatímco pečovatelka postižené ženě provádí základní hygienu, sestra zjišťuje zdravotní stav obou žen a podává léky. „Nevíme, co bychom si bez děvčat z Charity počaly. Pomáhají nám se vším. Já už ke svému věku a zdravotnímu stavu na moc věcí nestačím,“ říká matka.

Pečovatelka denně navštíví minimálně 7 domácností. Do některých se dle potřeby několikrát denně vrací. Její náplň práce je různorodá. Mezi nejčastější

úkony patří podávání jídla, nákup, úklid a především zajištění základní hygieny. Veškeré činnosti vychází z požadavků a potřeb klienta.

Ne vždy je klient schopný komunikace. Pracovnice tak musí správně vyhodnotit situaci a projevit velkou dávku empatie.

Další klient, ke kterému přicházíme, umírá. Leží na lůžku. Nemluví. Přesto pečovatelka ví, co má udělat. Klienta pozdraví, ptá se, zda je něco, co potřebuje. Neodpovídá. Ptá se ho tak přímými otázkami a on komunikuje oční mimikou. V momentě, kdy probíhá výměna inkontinenční pomůcky a celkové umytí klienta, loučím se a odcházím z místnosti.

Pečovatelkou službu v největší míře využívají senioři a osoby s chronickým či zdravotním postižením. Ti, kteří nemají nikoho blízkého, kdo by se o ně dokázal postarat, nebo to není v jeho silách. Přiznejme si, že ne každý to může zvládnout. Poskytnout svému příbuznému intimní hygienu, stravu a zajistit mu alespoň základní komfort, který potřebuje.

V Mnichově Hradišti je provozován Dům s pečovatelskou službou, kde své služby poskytuje i Diecézní charita Litoměřice. Zde již třetím rokem žije pan Roman, který je využívá. Z důvodu ucpávání cév mu museli lékaři amputovat nohu. Nyní je odkázán na invalidní vozík a pomoc ostatních. „Děvčata tu jsou velmi hodná a vstřícná. Stačí se zmínit a hned vše zařídí. Tuto práci nemůže dělat každý. Není to totiž práce, je to poslání,“ říká pan Roman a my s ním můžeme jen souhlasit.

Dnes jsem strávila jeden den s pečovatelkou. Mou průvodkyní byla paní Irena. Pečovatelka v Mnichově Hradišti, která ke svému poslání, jak ona sama říká, musela dozrát. „Dříve jsem pracovala v automobilovém průmyslu. Nenaplnovalo mě to. Přála jsem si dělat práci, která má smysl. V životě jsem si ledasčím prošla a musela tak spoustu věcí přehodnotit. Nyní jsem spokojená, když vidím, že mí klienti jsou spokojeni.“

Povolání pečovatelky je náročné nejen fyzicky ale i psychicky. Obdivuji, s jakou péčí a trpělivostí se o své klienty stará a stále s úsměvem na tváři. „Víte, klienty nezajímá, že mám své osobní problémy, když pracuji, není prostor na mé trable. Mým úkolem je klienty povzbudit, zlepšit jim náladu“.

Zatímco se se svou průvodkyní loučím, má role pozorovatelky končí. UVědomuji si, jak jsem unavená a vyčerpaná. Paní Irena odjíždí domů ke své rodině a její role pečovatelky rozhodně nekončí...

Eva Hadašová (Diecézní charita Litoměřice)

DEN CHARITY V LITOMĚŘICKÉ DIECÉZI

Dny otevřených dveří v České Kamenici, Ústí nad Labem, taneční vystoupení dětí z nízkoprahového zařízení v Lovosicích či hudební vystoupení hudební skupiny v Domově na Dómském pahorku v Litoměřicích. Tak se slavil letošní Den Charity v litoměřické diecézi.

Celodenní program byl připraven v Domově pokojného stáří v Libošovicích. „Den začal promítáním historického filmu V erbu lvice, poté následovala bohoslužba v kapli sv. Matky Terezy a odpoledne program pokračoval zábavným vystoupením oblíbeného hereckého páru paní Evy Hruškové a pana Jan Přeučila. Zároveň si zájemci po celý den mohli prohlédnout náš Domov. I když spadlo pár kapek, náladu nám to nezkažilo, všichni si

Den Charity užili,“ hodnotí sociální pracovnice v Libošovicích Soňa Rytinová.

O tom, že spolupráce poskytovatelů sociálních služeb je ku prospěchu, vypovídá i Měsíc sociálních služeb na Mnichovohradištsku. Celkem šest organizací poskytujících sociální služby spojily své síly a během měsíce připravily pro návštěvníky bohatý program. Charitní pečovatelská služba spolu s Denním centrem pro seniory Jizera v Mnichově Hradišti připravila Den otevřených dveří. Součástí prohlídky centra byla i prezentace všech šesti spolupracujících organizací, ukázka tvorby klientů, obrazy a mandaly z písku aj.

Diecézní charita Litoměřice v kostce. Tak se jmenuje výstava a prezentace služeb stejnojmenné Charity, která probíhá v kostele Všech svatých v Litoměřicích do 29. října 2019.

Den Charity připadá na 27. 9., kdy si připomínáme památku sv. Vincence z Pauly, francouzského kněze a patrona charitního díla, nemocnic i vězňů. Jednotlivé Charity ve dnech kolem svátku sv. Vincence informují veřejnost o své činnosti.

Eva Hadašová (Diecézní charita Litoměřice)

OBLASTNÍ CHARITA MOST

Děti z charitních klubů z Mostu prožily konec prázdnin v Německu

Děti z nízkoprahových klubů Oblastní charity Most prožily konec prázdnin u německých přátel na opačné straně Krušných hor.

V rámci třináctiletého partnerství s Domovským spolkem a Vesnickým muzeem německé krušnohorské obce Gahlenz se v posledním prázdninovém týdnu vydala dvaadvacetičlenná delegace dětí ze sociálně slabých rodin z Mostu s pedagogickým doprovodem na celodenní výlet do německého Krušnohoří. Všichni, předem vybaveni informacemi o krušnohorské tradici, jsme si pak tuto vyřezávanou krásu mohli užívat „naživo“ po celý den.

Bohatý program byl zahájen v parku miniatur „Malé Krušnohoří“ ve městě Oederan, kde více než dvě stě modelů nabídlo pohádkový pohled na zmenšeniny existujících staveb, architektonických skvostů, selských dvorů, mlýnů,

železnic a mnoha dalšího – vše v pohybu, přičemž bylo zastoupeno i české Krušnohoří, např. hned dvěma modely přesunutého děkanského kostela v Mostě. Mimo impozantních zákoutí zde děti zaujal i vláček, který je částí parku provezl.

Program pak pokračoval ve Vesnickém muzeu v obci Gahlenz, kde se děti po prima obědě při prohlídce muzea dozvěděly, jak žili horalé před několika staletými, tedy mj. v dokonalém sepětí s přírodou. Následovalo setkání s německými dětmi, které přišly ze školy, a společná návštěva slavnostního uvedení dětského hřiště, architektonicky velmi dobře zapadajícího do rázu tamní krajiny. Po slavnostním projevu starosty Oederanu a obecního představitele Gahlenzu, kteří se oba mj. velmi pochvalně vyjádřili na adresu našeho dlouholetého aktivního přeshraničního partnerství, nastoupily české i německé děti s nacvičeným kulturním vystoupením, za které sklidily zasloužený potlesk, a pak si vyměnily vlastnoručně vyrobené drobné dárky. Slavnostní odpoledne zpřijemily výborné ovocné koláče a děti obou národností si plně užívaly všech herních prvků na novém hřišti.

Podvečerní závěr se odehrál v tamním kostele Svatého Kříže, kde jsme po krátké prohlídce a poslechu varhan přijali požehnání pro nový školní rok

a členky církevní obce církve evangelické-lutherské obdarovaly charitní kluby velkou krabicí zavařenin a sbírkou šatstva a obuvi pro mostecký charitní šatník.

Celý den probíhal v úžasné přátelské atmosféře, plně v duchu názvu projektu „Češi a Němci v Krušnohoří se lépe poznávají“, jehož je výlet součástí. Přeshraniční spolupráce obohacuje naši práci a je našim příspěvkem k budování sjednocené Evropy. Projekt je podpořen z Česko-německého fondu budoucnosti.

Brigita Janovská

OBLASTNÍ CHARITA ŠLUKNOV

Německý velvyslanec Christoph Israng předal paní Dr. Evelin Marii Habel za její dlouholetou činnost ve šluknovském regionu Kříž za zásluhy se stuhou Záslužného řádu Spolkové republiky Německo. Paní Habel založila v roce 2011 z pověření biskupa litoměřického, monsignora Jana Baxanta, Oblastní charitu Šluknov. Ve Šluknově působila již dříve od roku 2008 jako pastorační asistentka. Činnost Oblastní charity Šluknov se zaměřuje zejména na sociálně znevýhodněné děti a mládež, zároveň však v různých oblastech podporuje také dospělé. Paní Dr. Habel přispívá svou prací rovněž k česko-německému usmíření.

Archiv Oblastní charity Šluknov

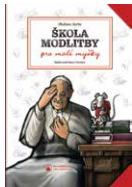

Karmelitánské nakladatelství • Mírové nám. 15, Litoměřice
www.kna.cz • e-shop: www.ikarmel.cz

Stefano Gorla

Škola modlitby pro malé myšky

Dobrodružství myšáka Jirky

První seznámení se základními křesťanskými modlitbami pro předškoláky a malé školáky ocení všichni ti, kdo chtějí vést děti dál než k pouhému opakování modliteb nazpaměť.

68 stran, brožovaná, cena 199 Kč

Wojciech Werhun

Malá duchovní cvičení

60 inspirativních karet pro váš duchovní život

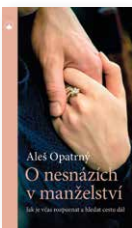
Malá duchovní cvičení. Kapesní příručka pro osobnostní a duchovní růst. Soubor cvičení založených na tradici sv. Ignáce z Loyoly. Přizpůsobte si je a využívejte, jak potřebujete Vy.

60 jednotlivých karet, 249 Kč

Aleš Opatrný

O nesnázích v manželství

Jak je včas rozpoznat a hledat cestu dál

Žádné manželství není procházka růžovým sadem, těžkosti se nevyhnou nikomu. Manželé dělají chybná rozhodnutí, ale ta by neměla vést k jejich definitivnímu rozchodu. Ani série špatných rozhodnutí nemusí končit rozpadem manželství. Když se tak totiž stane, bolest všech zúčastněných je nesmírná.

112 stran, brožovaná, 179 Kč

Oldřich Selucký

Svatá Anežka

Příběh české princezny

Okouzující příběh svaté Anežky České, té nejchudší, ale také nejpodivuhodnější české princezny. První čtení o Svaté Anežce pro školáky a předškoláky, jejich rodiče a prarodiče, napsal a namaloval Oldřich Selucký.

32 stran, vázaná, 219 Kč

Jaroslav Brož

Velebí má duše Hospodina

Modleme se s Marií

Jednu z nejkrásnějších modliteb v Bibli je Magnificat – chvalo zpěv „Velebí má duše Hospodina“. Maria jej podle Lukášova podání (Lk 1, 46–55) zazpívala před narozením svého syna při návštěvě u své příbuzné Alžběty. Západní církve jej zařadila do večerních modliteb (nešpor), východní církve se jej modlí ráno. Knižka Jaroslava Brože odkrývá hloubku i prostou krásu této modlitby. Maria nás učí životu v úzkém spojení s Ježíšem. Knižka poslouží k prohloubení duchovního života a modlitby jednotlivců i společenství.

64 stran, brožovaná, 99 Kč

■ Nešpory v katedrále, Litoměřice, 20. října 2019

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin.

Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

■ Setkání varhaníků litoměřické diecéze, Hejnice, 26. října 2019

10.00 – 18.00 hod., Hejnice u Liberce.

Setkání varhaníků litoměřické diecéze pod vedením Mgr. Radka Rejška, diecézního kampanologa.

■ Nešpory v katedrále, Litoměřice, 27. října 2019

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin.

Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

■ Nikodémova noc, Raspenava, 1. listopadu 2019

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Každý první pátek v měsíci. Litanie, čtení z Písma sv., tichá adorace, možnost přistoupit ke svátosti smíření, společná modlitba růžence a na závěr svátostné požehnání. Nikodémova noc je především setkáním s Ježíšem v eucharistii – tehdy totiž můžeme dostat odpověď i na to, co se zdá být temné v našem životě, jako Nikodém, který v noci přišel za Ježíšem, aby se ho zeptal (srov. Jan 3,1-21).

www.nikodemovanoc.cz, www.farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz

■ Koncert, Otvice, 1. listopadu 2019

Kostel sv. Barbory, 19.30 hodin.

Pásmo barokních dušičkových zpěvů, účinkuje Ensemble Hilaris a Jiřina Dvořáková - varhany, pozitiv.

■ Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání, Doksany, 1. listopadu 2019

Klášteřínský kostel Narození Panny Marie, 19.30 hodin.

Každý první pátek v měsíci se v klášterním kostele v Doksanech koná eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání. Od 19.30 hodin modlitba růžence, ve 20.00 hodin mše svatá, poté adorace, eucharistický průvod a svátostné požehnání.

■ Koncert, Hejnice, 2. listopadu 2019

Kostel Navštívení Panny Marie, 18.00 hodin.

W. A. Mozart - Requiem, účinkuje Sbor ČVUT Praha, řídí Jan Steyer.

■ Poutní slavnost sv. Karla Boromejského, Varnsdorf, 3. listopadu 2019

Kostel sv. Karla Boromejského, 10.30 hodin.

Mši svatou celebruje litoměřický biskup Mons. Jan Baxant (biřmování).

■ Nešpory v katedrále, Litoměřice, 3. listopadu 2019

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin.

Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

■ Koncert, Rumburk, 9. listopadu 2019

Kostel sv. Bartoloměje, 18.00 hodin.

Účinkuje pěvecké duo KCHUN.

■ Koncert, Mšeno, 9. listopadu 2019

Kostel sv. Martina, 18.00 hodin.

Benefiční Svatomartinský koncert pro Světlušku, účinkují Rachel Skleničková - klavír, Milan Arner - klarinet a pěvecký sbor Intermezzo.

■ Svatomartinská pouť, Mlékojedy, 9. listopadu 2019

Kostel sv. Martina, 15.00 hodin.

Poutní mši svatou celebruje generální vikář litoměřické diecéze Mons. Martin Davídek.

■ Mše svatá k nedožitým 90. narozeninám P. Aloise Švece, Modlany, 9. listopadu 2019

Kostel sv. Apolináře, 17.00 hodin.

Vzpomínkovou mši svatou celebruje generální vikář litoměřické diecéze Mons. Martin Davídek.

Hudební doprovod: AUDITE SILETE - pěvecký sbor.

■ Nešpory v katedrále, Litoměřice, 10. listopadu 2019

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin.

Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni

■ Národní pouť do Říma pondělí 11. listopadu 2019 – středa 13. listopadu 2019

Národní pouť do Říma, kde společně oslavíme 30 let od svatořečení sv. Anežky České a poděkujeme za 30 let svobody v naší zemi.

Více o programu na webových stránkách církev.cz.

- **Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. listopadu 2019**
Poutní kostel Panny Marie Bolesné, 16.00 hodin.
Vždy 13. dne v měsíci. Pokud vychází 13. na neděli, koná se tato bohoslužba v sobotu 12.
Více o poutním místě na www.maria-ratschitz.de
- **Koncert, Krásná Lípa, 15. listopadu 2019**
Kostel sv. Marie Magdaleny, 17.00 hodin.
Koncert k 30. výročí Sametové revoluce. Účinkují pěvecký sbor Hvězda, Jiří Chlum - varhany.
- **Svatoanežská poutní mše, Praha, 16. listopadu 2019**
Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, Pražský hrad, 10.00 hodin.
Mši svatě bude předsedat kardinál Stanisław Dziwisz, emeritní krakovský arcibiskup a někdejší sekretář papeže Jana Pavla II.
- **Poutní slavnost sv. Alžběty, 460 let kostela, Cvikov, 17. listopadu 2019**
Kostel svatě Alžběty Uherské, 10.00 hodin.
Poutní mši svatou oslavuje litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.
- **Nešpory v katedrále, Litoměřice, 17. listopadu 2019**
Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.
- **Koncert pro svatou Cecílii, Kadaň, 22. listopadu 2019**
Kostel Povýšení sv. Kříže, 18.00 – 21.00 hodin.
Pořádá: Kadaňské varhany. Vystoupí varhaníci Michal Novenko a Tomáš Mareček
- **Varhanní koncert, Hoštka, 24. listopadu 2019**
Kostel sv. Otmar, 17.00 hodin.
2. koncert pro dvoje varhany pod záštitou Mons. Jana Baxanta, biskupa litoměřického, a měst Hoštka a Liběchov. Výtěžek benefičního koncertu podpoří dvě veřejné sbírky na opravy vzácných historických nástrojů varhan v kostele sv. Havla v Liběchově a v kostele sv. Otmar v Hoště.
- **Nešpory v katedrále, Litoměřice, 24. listopadu 2019**
Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.
- **Koncert, Opočno, 30. listopadu 2019**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 16.00 hodin.
Adventní koncert sopránistky Pavlíně Senič a jejich hostů.
- **Vánoce v Brtníkách, Brtníky, 30. listopadu 2019**
Program: od 14.00 hodin - zdobení vánočního stromu, od 18.00 hodin - požehnání vánočního stromu a nové sochy Jana Nepomuckého, vánoční průvod ke kapli Nejsvětější Trojice, koncert v kapli.

Změna programu vyhrazena.

Společenství z Křešic u Litoměřic spolu s místním duchovním správcem P. Jaroslavem Strížem zve všechny, kdo chtějí adorovat a prožívat mariánsky laděný modlitební program, na **pravidelné sobotní celonoční adorace**, které se konají **každou sobotu od 19.30 hod. do ranních hodin** v křešickém kostele sv. Matouše.

Do Křešic existuje, kromě příjezdu po silnici, také dobré vlakové spojení.

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

Velký diář na rok 2020 s liturgickým kalendářem

Diář formátu A5 v pevné vazbě s obálkou modré či zelené barvy se zlatou ražbou. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na den. Na začátku každého měsíce jsou uvedeny úmysly Apoštolátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor na poznámky, přehledný měsíční kalendář na roky 2020 a 2021 a další praktické informace. Do každého dne Vás uvede citát, který byl vybrán z knih vydaných v našem nakladatelství.

váz., 392 s., cena 200 Kč

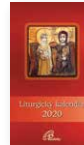
Kapesní diář na rok 2020 s liturgickým kalendářem

Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku vás uvedou myšlenky papeže Františka.

brož., 144 s., cena 95 Kč

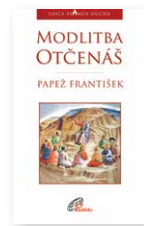
Liturgický kalendář na rok 2020

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či vašich biblí. Každá stránka obsahuje jeden týden. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období.

brož., 64 s., 55 Kč

Papež František Modlitba Otčenáš

Kniha obsahuje cyklus katechezí na téma modlitby Otčenáš. Papež František se neustále vrací k zásadní skutečnosti, že jsme v Kristu synové a dcery Otce, který nás nesmírně miluje; odtud pramení i synovská důvěra a smělost, s níž se obrácíme k našemu Otci na nebesích. A právě ve světle této víry, která je především vztahem, se nám modlitba Páně rozzáří všemi barvami.

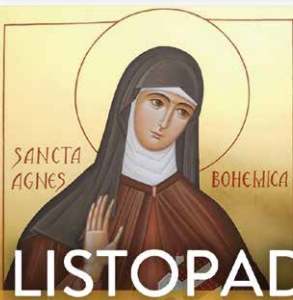
brož., 80 s., cena 135 Kč

Papež Jan Pavel II. Teologie těla

Teologie těla je soubor promluv Jana Pavla II. přednesených během prvních pěti let jeho pontifikátu. Svätý Otec v nich postupně odhaluje ohromující vizi manželství a lidské lásky v Božím plánu. Vrací se až na samotný práh lidské historie, aby ukázal tento plán v jeho prvotní, hříchem nezasažené podobě. Tento soubor katechezí Jana Pavla II., který jeho životopisec George Weigel nazval „teologickou časovanou bombou“, se nyní dostává i k českému čtenáři.

5. vydání, brož., 600 s., cena 380 Kč

LISTOPAD V TELEVIZI NOE

Národní pouť do Říma 11. - 13. listopadu 2019
Přímé přenosy, zpravodajství a speciální Studio Anežka k pouti u příležitosti 30 let od svatořečení Anežky České

Papež František v Thajsku a Japonsku 20. - 26. listopadu 2019

Papežská apoštolská cesta v přímých přenosech a záznamech

NÁRODNÍ POUŤ DO ŘÍMA K VÝROČÍ SVATOREČENÍ ANEŽKY ČESKÉ
11.–13. listopadu 2019, Řím
16. listopadu 2019, Praha
www.cirkev.cz

PROGRAM NÁRODNÍ POUTI DO ŘÍMA:

- 1. den - pondělí 11. listopadu 2019**
Slavnostní zahájení národní pouti v Římě
15.00 hod - národní mše svatá v bazilice Santa Maria Maggiore
17.30 hod. - slavnostní koncert ke cti sv. Anežky a našich národních patronů v bazilice Sv. Jana v Lateránu. Hudební doprovod zajistí Hudba Hradní stráže a Policie ČR a pěvecké sbory Collegium Hortense, Entropie, Pěvecký sbor SGV (Filip Marek), Schola brněnské mládeže (Štěpán Políček) a SMOG pod vedením Plk. Mgr. Jana Zástěry.
- 2. den - úterý 12. listopadu 2019**
Den 30. výročí kanonizace sv. Anežky České
10.00 hod. - národní mše svatá v bazilice sv. Petra ve Vatikánu společně s biskupy, kněžími a věřícími. Následovat bude společná modlitba u Svatováclavského oltáře v bazilice sv. Petra a v kryptě u sochy sv. Anežky české, kterou Svatý otec František přijal ve Svatém roce Milosrdenství jako dar České republiky.
- 3. den - středa 13. listopadu 2019**
9.30 hod. - generální audience se Svatým otcem Františkem
15.00 hod. - národní mše svatá v bazilice sv. Jana v Lateránu, při níž bude zakončen program pouti. Čeští a moravští biskupové se poté setkají v paapežské koleji Nepomucenum s krajanů.
- Slavnostní bohoslužba v pražské katedrále**
V sobotu 16. listopadu 2019 od 10.00 hodin jsou všichni pozváni do **pražské katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha ke společné bohoslužbě**, které bude předsedat kardinál Stanislav Dziwisz, emeritní krakovský arcibiskup a někdejší sekretář papeže Jana Pavla II.

Zveme farnosti k zapojení do tradičního projektu Křesťanský advent a Vánoce 2019. Přihlásit se můžete (podobně jako při Noci kostelů) na: www.krestanskevanoce.cz. Tento web slouží k informování široké veřejnosti o programech zapojených farností v adventním a vánočním období. **Více informací:** Mgr. Marie Pospíšilová, Pastorační středisko brněnské diecéze, tel. 533 033 296, e-mail: pospisilova@biskupstvi.cz. R. D. Mgr. Roman Kubín, biskupský delegát pro pastorační v brněnské diecézi

POUŤ MLÁDEŽE DO SVATÉ ZEMĚ
16.–24. března 2019 www.dcml.cz

Diecézní pouť mládeže do Svaté země - přihlašování spuštěno!

Od 4. 10. 2019 je spuštěno přihlašování na Diecézní pouť mládeže do svaté země, kterou pro DCM Litoměřice a spolek MATĚJ z.s. pořádá CK Awertour. Akce má podporu otce biskupa Mons. Jana Baxanta.

Upozornění: Na doporučení CK jsme učinili POSUN TERMÍNU POUTI (termín navržený v předběžné anketě se shodoval s pravoslavnými Velikonocemi)!

Termín: 16. 3.–24. 3. 2020

16. 3. v 18:00 hodin zahajovací mše svatá s Otcem biskupem Janem Baxantem v Praze. Návrat do Prahy 24. 3. v ranních hodinách.

Cena: 18.400 Kč + 65 USD (s DCM možno domluvit slevu)

Cílová skupina: mládež od 15 do 30 let (výjimky je třeba konzultovat s DCM)

Přihlašování: od 4. 10. do naplnění kapacity akce, nejpozději však do 13. 11. přes formulář na stránkách: www.dcml.cz (kontakt: J. Smolek, dcm@dltm.cz)

Kapacita akce: 50 osob

Každý účastník musí mít před odletem **cestovní pas s platností nejméně 6 měsíců** po návratu z této pouti. Sám si také sjednává cestovní pojištění. Pout' bude náročná a vyžaduje proto dobrou fyzickou i psychickou zdravotní kondici všech účastníků.

Přihlášení dostanou do týdne od odeslání vyplněného přihlašovacího formuláře potvrzení o jeho přijetí. Po uzavření přihlašování (po 13. 11.) jim bude od CK Awertour zaslána smlouva, v níž bude požadována záloha (50 % ceny pouti = 9.200 Kč), kterou je třeba zaplatit do 7 dnů. Jakmile zaplatí zálohu, jsou na zájezd závazně přihlášení (v případě odhlášení musí počítat se stornoplatkem min. 20 Eur). Zbytek ceny pouti se platí nejpozději 40 dní před odjezdem.

Každý přihlášený si může domluvit s DCM slevu. Měl by však uhradit alespoň 10.000 Kč (z toho 9.200 Kč záloha během listopadu). Podle počtu přihlášených a výše částky, kterou budou moci zaplatit, budeme shánět sponzory pouti. Budeme rádi také za Vaši pomoc v tomto ohledu. Je také možné poprosit o podporu kněze a farnost, do které patříte. Chtěli bychom, aby pro nikoho z Vás nebyla výše ceny překážkou.

Účastníci mladší 18 let musí mít s sebou někoho, kdo se za ně zaručí. Pokud nikoho takového nemají, najdeme pro ně doprovázející osoby mezi přihlášenými účastníky po uzavření přihlašování.

Z diáře

Mons. Jana Baxanta, litoměřického biskupa

- 21. 10. - 24. 10. ČBK, Svatý Hostýn
- 25. 10. 18:00 - 20:00 hod. Setkání s přáteli, Litoměřice
- 27. 10. 10:00 - 14:00 hod. Biřmování, Bozkov
- 29. 10. 10:00 - 15:00 hod. Setkání Kněžské rady, Sboru poradců a pp.vikářů, DDKT, Litoměřice
- 29. 10. 16:00 - 19:00 hod. Zasedání Ekono. rady diecéze, Litoměřice
- 3. 11. 10:30 - 14:30 hod. Biřmování a poutní slavnost sv. Karla Boromejského, Varnsdorf
- 9. 11. 11:00 - 14:30 hod. Pastorační návštěva, žehnání vězňů, Markvartice u Sobotky
- 10. 11. - 15. 11. Narodní pouť, Řím
- 16. 11. 10:00 - 18:00 hod. Svatoanežská pouť v pražské katedrále, Praha
- 17. 11. 10:00 - 14:00 hod. Poutní slavnost sv. Alžběty, 460 let kostela, Cvikov
- 3. 12. 10:00 - 14:30 hod. Formační setkání, DDKT Litoměřice
- 8. 12. 10:00 - 14:00 hod. 30. výročí posvěcení kostela, Most
- 24. 12. 16:00 - 17:30 hod. Štědrovečerní mše sv. pro rodiny děkanský kostel, Litoměřice
- 25. 12. 10:00 - 12:00 hod. Hod Boží vánoční, katedrála sv. Štěpána, Litoměřice
- 26. 12. 10:00 - 12:00 hod. Svatoštěpánská poutní slavnost katedrály, katedrála sv. Štěpána, Litoměřice
- 31. 12. 16:00 - 17:30 hod. Děkovná bohoslužba, katedrála sv. Štěpána, Litoměřice

Mons. Martina Davidka, generálního vikáře

- 24. 10. 10:00 - 16:00 hod. Kanonická vizitace, Mělník
- 26. 10. 10:00 - 14:00 hod. Setkání varhaníků, Hejnice
- 29. 10. 10:00 - 14:00 hod. Kněžská rada, Litoměřice
- 29. 10. 16:00 - 18:00 hod. Ekonomická rada, Litoměřice
- 31. 10. 10:00 - 11:00 hod. Konzistoř, Litoměřice
- 6. 11. 09:30 - 17:30 hod. Setkání Generálních vikářů, Praha
- 7. 11. 10:00 - 14:00 hod. Zasedání kapituly, Litoměřice
- 7. 11. 17:00 - 18:00 hod. Diecézní muzeum - představení nových exponátů, Litoměřice
- 9. 11. 15:00 - 16:00 hod. Svatomartinská pouť, Mlékojedy
- 9. 11. 17:00 - 20:00 hod. Mše k nedožitým 90. narozeninám P. Aloise Švece, Modlany
- 13. 11. 10:00 - 14:00 hod. Setkání pastoračních asistentů, Liberec
- 14. 11. 10:00 - 11:30 hod. Konzistoř + UTR, Litoměřice
- 16. 11. 10:00 - 18:00 hod. Svatoanežská pouť, Praha
- 20. 11. 10:00 - 14:00 hod. Setkání pastoračních asistentů, Litoměřice
- 21. 11. 10:00 - 16:00 hod. Kanonická vizitace, Mladá Boleslav
- 22. 11. 15:00 - 17:00 hod. Destinační agentura, Litoměřice
- 30. 11. 18:00 - 21:00 hod. Žehnání adventního stromu, Brtnický

Diář aktuálně na www.dltm.cz

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2019 vychází pět čísel
- cena 1 ks je 30 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na +420 734 871 023

PŘEDPLATNÉ

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz). **Za obsah** časopisu odpovídá Mons. Martin Davidek (davidek@dltm.cz). **Výkonná redaktorka:** Magdalena W. Dvořáková (zdislava@dltm.cz). **Redakce:** Dominik Faustus (faustus@dltm.cz). **Grafická úprava:** StudioLinka. **Tisk:** Tisk Horák, a.s., Ústí nad Labem. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. +420 734 871 023. Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na neuveřejnění nebo zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Svatoludmilské slavnosti v Litoměřicích
14.–16. září 2019

Foto: Dominik Faustus

Národní Svatováclavská pouť
ve Staré Boleslavi

28. září 2019

Foto: Dominik Faustus

RASPENAVSKÁ MADONA

Soška Madony z raspenavského kostela,
která byla zrestaurována a znovu slavnostně
korunována při mši svaté dne 18. srpna 2019.

Foto: Dominik Faustus

